

**«Πράσινη ανάπτυξη»,
πράσιν' άλογα,
πράσινες φάκες**

«Απολογείται»
ο Χρ. Τσιγαρίδας
Ολοι την Τετάρτη
στο τρομοδικείο
των Φυλακών
Κορυδαλλού

ΣΕΛΙΔΑ 11

**«Εφυγαν οι δεξιοί,
ήρθαν οι ναζί»**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Επιχειρούν να
νεκραναστήσουν**
την ΕΦΕΕ

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ο νόμος-πλαίσιο
εφαρμόζεται

**Το φοιτητικό
κίνημα
απουσιάζει**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ
**Ιδια πολιτική για
τα κολέγια**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Κάλπικη
αξιοκρατία**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Δυο δελφίνοι και
μια φάλαινα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Παπανδρέου στην Ηλεία
**Ξέχασε όσα
υποσχόταν το
καλοκαίρι**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Ενάντια σε μέλη του
Φόρουμ Μεταναστών
Κρήτης

**Δίωξη από άλλες
εποχές**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ιταλία

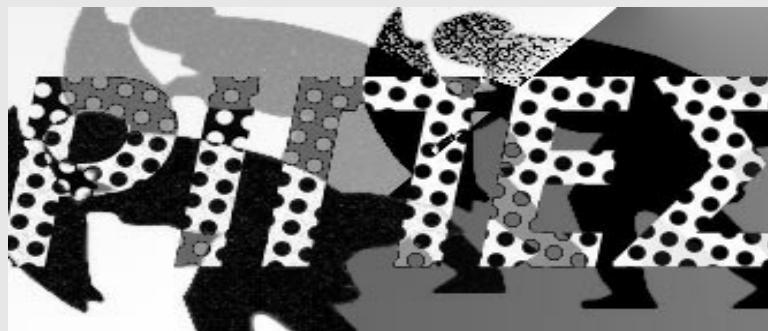
**Στο δρόμο και οι
μαθητές**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

17/10: Ημέρα εξάλειψης φρτώχειας, ημέρα μυσοκελετικού τραύματος, Μαλάουι: Ημέρα μητέρας 17/10/322 π.Χ.: Αυτοκτονία Δημοσθένη 17/10/1997: Μεταφορά στην Che Guevara στη Santa Clara (Κούβα) 18/10: Ροδεσίο: Ημέρα δημοκρατίας 18/10/1918: Γέννηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη 18/10/1920: Γέννηση Μελίνας Μερκούρη 18/10/1947: Η κυβέρνηση Σοφούλη κλείνει τον «Ριζοσπάστη» 18/10/1969: Επτά ταυτόχρονες εκρήξεις βομβών (ΕΔΚ) σε κεντρικά σημεία Αθήνας, ελαφρός τραυματισμός έξι περαστικών 18/10/1971: Σύλληψη 33 στελεχών ΠΑΜ και ΚΚΕ εσ. 18/10/1978: Τέσσερις εκρήξεις βομβών ακροδεξιών σε δικοιοτήρια και καταστήματα με σοβιετικά προϊόντα 18/10/1980: Βόμβα (ΕΛΑ) στον τρίτο όροφο ΙΚΑ (Ομόνοια) 19/10: Μαυριτανία-Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960-1962) 19/10/1960: Φυλάκιση M.L. King για καθησική διαμαρτυρία 19/10/1863: Ο Γεώργιος Α' ορκίζεται βασιλιάς Ελλάδας 19/10/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος NATO 19/10/2005: Αρχή δίκης Σαντάμ Χουσεΐν 19/10/1971: Δολοφονία δημοσιογράφου Anne Dorothy Chapman (Καβούρι) 19/10/1969: Μεταφορά Μίκη Θεοδωράκη από Ζάτουνα στο στρατόπεδο Ωρωπού 19/10/1960: Αρχή εμπάργκο ΗΠΑ προς Κούβα 20/10: Ημέρα κατά οστεοπόρωσης, Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1944), Κένυα: Ημέρα Jomo Kenyatta 20/10/1969: Πρώτη εμφάνιση οργάνωσης «20 Οκτώβρη» με βόμβα σε κάδο απορριμμάτων 20/10/1950: Ο Μακάριος αρχεπίσκοπος Κύπρου 20/10/1991: Δημοψήφισμα Ελευσίνας (98% «όχι» στην Πετρόλα) 20/10/1986: Βόμβα στο ΙΔ' αστυνομικό τμήμα (ΕΛΑ) 21/10: Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805), Ονδούρα: Ημέρα στρατού (1956), Σομαλία-Σουδάν: Ημέρα επανάστασης (1964) 21/10/1918: Πρώτο ελληνικό εργατικό συνέδριο (βασιλικό θέατρο Αθηνών) 21/10/1952: Δήλωση Ζαχαριάδη: «Τι Πλαιστήρας, τι Παπάγος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά» 21/10/2004: Οκταετής φυλάκιση στον αμερικανό λοχία Ιβάν Φρέντερικ ως μοναδικού ενόχου βασανισμών κρατουμένων Αμπού Γκράιμπ 21/10/1977: 700 kg νεκρά ψάρια εικράζοντα στην παραλία Ασπρόπυργου 21/10/1999: Ο Π. Καζάκος πυροβολεί αδιακρίτων εναντίον μεταναστών (ένας νεκρός, έξι τραυματίες) 21/10/1988: Σύγκρουση επιβατηγών «Jupiter»-«Adige» (Σαρωνικός), διαρροή 500-1.000 τόνων πετρελαίου 22/10: Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα βετεράνων, Βατικανό: Εθνική γιορτή 22/10/1962: Ναυτικός αποκλεισμός Κούβας από ΗΠΑ 22/10/1988: Επιστροφή Ανδρέα Παπανδρέου από Χέρφιλντ 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους 23/10/1956: Ουγγρική εξέγερση, σοβιετική εισβολή 23/10/1989: Ανεξαρτητοποίηση Ουγγαρίας 23/10/1927: Αποπομπή Τρότσκι-Ζηνόβιεφ από ΚΚΣΕ 23/10/1931: Μεταφορά Αρη Βελουχιώτη στη Γαύδο (με άλλους εβδομήντα εξόριστους) 23/10/1998: Φόνος 17χρονου Σέρβου μαθητή Μάρκο Μπουλάτοβιτς από «τυχαία εκπυρωσκόρτηση» όπλου αστυνομικού Κυριάκου Βαντούλη (Θεσσαλονίκη) 23/10/1949: Ιδρυση ΟΤΕ ως ΑΕ, αποκλειστικός μέτοχος το ελληνικό δημόσιο.

● «Επαναστατική πράξη» χαρακτηρίσει την αναδιάρθρωση του υπουργικού συμβουλίου ο Ρέπης ●●● Λογικόν: αφού στην εξουσία ανέβηκαν οι... αντιεξουσιαστές, επαναστατικές πράξεις δια κάνουν ●●● Ε, ρε, υλικό που δια 'χαν οι παλιοί επιθεωρησιογράφοι ●●● Είναι δέος ο δάμαλος ●●● Παραπήδηκε από αρχηγός, έβαλε dead line την 8η Νοεμβρίου και άφησε τους δελφίνους και τις κλίκες τους να σφάζονται ●●● Μόνο που έχει να αντιμετωπίσει και τον «σύμβουλό του» Γιάννη Κεφαλογιάννη, που ακούει Μητσοτάκης και του σηκώνεται η τρίχα κάγκελο ●●● «Λειτούργησε σαν μονάρχης τόσο στην κυβέρνηση όσο και στο κόμμα», είπε για τον Καραμανλή ο τέως σύμβουλος ●●● Τελικά, μόνο η Ντόρα μπορεί να προσφέρει στον Καραμανλή προστασία (λέμε τώρα) της υστεροφημίας του ●●● Γ' αυτό και της έστησε ένα συνέδριο στα μέτρα της ●●● Πρώτη μούρη στη Βουλή Κατερίνα Μπατζέλη ●●● Η σηλή βρήκε νωρίς το πρώτο πουλέν της από τη νέα διακυβέρνηση ●●● Το τι λέει ο στόμας της όταν ανοίγει δεν περιγράφεται ●●● Ενα μήγα Κατερίνας Παπακώστα και Φάνης Πάλλη-Πετραλιά

στο πιο... ευρωπαϊκό ●●● Είναι, όμως, ζαβολιάρα, όπως έδειξε το ρεπορτάζ στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας ●●● Διορθώνει εκ των υστέρων τις δηλώσεις της στα γραπτά δελτία Τύπου ●●● Και πώς θα βγάλουμε εμείς το ψωμί μας, μαντάμ Κατρίν; ●●● Παρακαλούμε, από εδώ και πέρα πιστή απομαγνητοφωνήση κι όχι να περνάνε οι δηλώσεις από φιλολογικό... μετα-έλεγχο ●●● Περιπτεύει, φυσικά, να σημειώσουμε ότι συμφωνούμε απολύτως με το σύνδημα Panikas for president ●●● Γιατί; ●●● Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται «γιατί» όταν προκειται για σταδερές αξίες ●●● Είναι σαν να ωρτάς «γιατί» ήταν μεγάλος τραγουδι-

στής ο Καζαντζίδης;» ●●● Κάποια πράγματα δεν τα εκλογικεύεις, απλά τα βιώνεις ●●● Οπως βλέπετε όλοι, ο Πανίκας έριξε ήδη την πρώτη γροθιά στο κατεστημένο ●●● Κάθεται ισόπιμα μαζί με τους δελφίνους και τη φάλαινα ●●● Και με κόκκινη γραβάτα, παρακαλώ ●●● Οι ένδοξες μέρες της «Σεχχράζάτ» αναβιώνουν ●●● Καιρός να εμφανιστεί και η κυρία που χόρευε με τα σπαθία ●●● Ξεχάσαμε και το εξωτικό καλλιτεχνικό της ψευδώνυμο, γαμώτο ●●● Επόμενο βήμα του ΓΑΠ να μετατρέψει την κυβέρνηση σε ΜΚΟ ●●● Ξεκίνησε με τα προκαταρκτικά: έβαλε τον Καμίνη να κάνει tra-

◆ Για να μη μπερδευόμαστε με τα οικονομικά υπουργεία και την ιεραρχία των υπουργών, ας ξέρουμε τα εξής. Μπορεί το υπουργείο του Παπακωνσταντίνου να ονομάζεται Οικονομικών, όμως έχει τις ίδιες ακριβώς αρμοδιότητες που είχε το παλιό Οικονομίας και Οικονομικών. Ο Παπακωνσταντίνου είναι ο νέος «τσάρος» της Οικονομίας, που θα χαράζει την οικονομική πολιτική σε συνεργασία με τον Παπανδρέου. Μπορεί το υπουργείο που δόθηκε στην Κατσέλη να μετονομάστηκε στο βαρύδουσπο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, όμως δεν είναι παρά το παλιό υπουργείο Ανάπτυξης, χωρίς τον σημαντικότατο τομέα της Ενέργειας και με την προσθήκη της Ναυτιλίας. Οσο για την ιεραρχία, διατηρήθηκε αυτή που είχε καθιε-

ρώσει και ο Καραμανλής: δεύτερο τη τάξει το Οικονομίας, πέμπτο πη τάξει το Ανάπτυξης. ◆ Η Κατσέλη τράβηξε το κουπί όσο το ΠΑΣΟΚ ήταν στην αντιπολίτευση και μετά τη νίκη έφαγε ένα μεγαλοπρεπέστο άδειασμα. Ολόγος; Δεν της έχει την ίδια εμπιστοσύνη με τον Παπακωνσταντίνου. Η Κατσέλη είναι παλιότερο στελέχος και το σπουδαιότερο είναι σύζυγος του Γ. Αρσένη, ο οποίος κάποτε διεκδίκησε την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ. Λογικό είναι ο Παπανδρέου να θέλει να της ψαλιδίσει από νωρίς τα φτερά, δίνοντας τα πρωτεία στον έμπιστο του Γ. Παπακωνσταντίνου. Η συνέχεια

ο ίδιος ανέδειξε στο πολιτικό προσκήνιο. ◆ «Η επιλογή του Ιδρύματος Νόμπελ έχει απήχηση σε όλο τον κόσμο και αποτελεί μια δίκαιη αναγνώριση της σημαντικής σας συμβολής στον ιερό σκοπό της ειρήνης», έγραψε ο Γιωργάκης στον Μπαράκ. Προφανώς, η αύξηση των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, ώστε να δρουν πιο αποτελεσματικά δολοφονώντας αμάχους σε γάμους και κηδείες, και η συνέχιση του μακελειού σε βάρος του λαού του Ιράκ αποτελούν τεράστια συμβολή στον ιερό σκοπό της ειρήνης! Επι που πάμε, σε λίγο θα ξεχάσουμε και την έννοια λέξε-

ων-τοτέμ. ◆ Νάτα και τα πρώτα γκάλοπ, που βγάζουν θετικές γνώμες για τη νέα κυβέρνηση που φτάνει το 83%! Δηλαδή, σε λιγότερο από μια βδομάδα, το ΠΑΣΟΚ... διπλασιάζει το εκλογικό του ποσοστό. Εκπληκτικό! Διπλασιάζει το εκλογικό του ποσοστό χωρίς να έχει κάνει καμιά κίνηση, εκτός από μερικές φιέ-

στες με... σηκωμένα τα μανίκια. Εχουμε γράψει πολλές φορές, ότι τα γκάλοπ χρησιμοποιούνται όχι για να αποτυπώσουν όσο γίνεται πιο αντικειμενικά το κλίμα, αλλά για να φτιάξουν κλίμα. Οσο πλησιάζουμε στη μέρα των προγραμματικών δηλώσεων και στις μέρες που η κυβέρνηση θ' αρχίσει να ασκεί οικονομική και κοινωνική πολιτική, τόσο πρέπει να «φυτευτούν» στο κεφάλι των εργαζόμενων και των νέων συγκειμένες ιδέες, για να επιτευχθεί η κοινωνική «μούγκω». ◆ Μια λεπτομέρεια που μας είχε διαφύγει: και ο Σημίτης είχε στείλει τους εσωκομματικούς του αντιπάλους (πρώτα τον Αρσένη και μετά τον Ακη) στο Πεντάγωνο, το οποίο εξελίσσεται σε νεκροταφείο δεινοσαύρων.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Προς υπεράσπιση της επιπροπής Νόμπελ μπορούμε να πούμε ότι το επίτευγμα της απραξίας τοποθετεί τον Ομπάμα σε ένα σημαντικά υψηλότερο θητικό επίπεδο από κάποιους προηγούμενους αποδέκτες του βραβείου, τα ονόματα των οποίων δεν θα αναφέρω για λόγους ευγενείας.

Νόμα Τσόμσκι

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Κατά την τελευταία πενταετία «χάθηκαν» από το εκλογικό σώμα περισσότεροι από 500.000 πολίτες, αφιθμός πρωτοφανής για την παράδοση της κοινοβουλευτικής ιδεολογίας στην Ελλάδα. Είναι πιθανόν, συνεπώς, η διευρυμέν

Από το σκοτεινό παρασκήνιο

Χωρίς να γίνει καμία συζήτηση αποσύρθηκε από το δημοτικό συμβούλιο Αθηναίων τη Δευτέρα η πρόταση του δημάρχου για ανάθεση καθηκόντων στη δικηγόρο Γλυκερία Σιούτη. Ο Κακλαμάνης είχε προτείνει να ανατεθεί στη Σιούτη να εκπροσωπήσει το Δήμο σε δίκη ύστερα από αγωγή πολιτών κατά της κατασκευής του γηπέδου του ΠΑΟ στο Βοτανικό, ο Κακλαμάνης απέσυρε το θέμα από την ημερήσια διάταξη (ήταν πρώτο), μετά το διορισμό της Σιούτη ως συμβούλου του Παπανδρέου για θέματα δημοσίου δικαίου.

Φυσικά, το γραφείο Παμπούκη-Φλογαΐτη-Σιούτη θα εξακολουθήσει να χειρίζεται την υπόθεση και μετά το πέρασμα δύο μελών του στην κυβέρνηση και δη στο στενό επιτελείο του πρωθυπουργού. Αυτό σημείωσε σε ανακοίνωσή της και η Επιπρόπτη Πολιτών για τον Ελαιώνα, που έχει κάνει την προσφυγή.

Το θέμα, όπως καταλαβαίνετε, είναι τεράστιο, μόνο που από τα «πράσινα» ΜΜΕ υποβαθμίζεται. Ο Παπανδρέου έχει στο επιτελείο του μεγαλοδικηγόρους που έως τώρα υπερασπίζονταν τα συμφέροντα καπιταλιστικών ομίλων που εγκληματούν κατά του περιβάλλοντος και της κρατικής περιουσίας. Η Σιούτη, εκτός από νομική σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων στην επιχείρηση τοιμεντοποίησης του Ελαιώνα, υπήρξε και νομική σύμβουλος της βρετανικής εταιρίας που πρωταγωνιστεί, μαζί με την περιβόητη Μονή Τοπλού στο σκάνδαλο της εκπόνησης του παρθένου Κάβο Σιδέρου της Σητείας. Ποιος θα πιστεύει πως επειδή ο Παμπούκης και η Σιούτη αναλαμβάνουν στο πολιτικό προσκήνιο πολιτικά καθήκοντα δεν θα κινούνται στο παρασκήνιο υπέρ των πελατών τους μεγαλοκαπιταλιστών, προκειμένου το μεγάλο δικηγορικό τους γραφείο να διατηρήσει το κύρος και την πελατεία του;

Αυτοί, βέβαια, καλά κάνουν. Ο Παπανδρέου, όμως, που εμφανίζεται σαν αρχάγγελος της διαφάνειας, της κάθαρσης, της εξυπρέτησης του πολίτη, της προστασίας του δημόσιου πλούτου, πώς είχε τόσα χρόνια ως αφανείς συνεργάτες τέτοιους ονθρώπους και πώς τους προσφέρει τώρα υψηλά (επί της ουσίας) κυβερνητικά αξιώματα; Και μόνο αυτές οι επιλογές θα μπορούσαν να επιφέρουν βαθιά ρωγμή στο παπανδρεϊκό προσωπείο, αλλά ο αστικός Τύπος του προσφέρει ασυλία. Οπως έκανε και με τον Καραμανλή τα πρώτα χρόνια.

■ Περισσός

Η κινδυνολογία στην υπηρεσία της μούγκας

Ηφιλολογία στον αστικό Τύπο σχετικά με τα εσωτερικά του Περισσού είναι πάντοτε πλούσια, ιδιαίτερα όταν ο Περισσός δεν τα πάει και τόσο καλά στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Γιατί όταν τα πάει καλά, όπως για παράδειγμα τον περιασμένο Δεκέμβρη, που ανελάβε το βάρος της πολιτικής απάξιωσης της εξέγερσης της νεολαίας, περισσεύουν οι ύμνοι για την υπευθυνότητα και τη θεμική συμπεριφορά του κόμματος.

Ηταν αναμενόμενο, λοιπόν, να υπάρξει φιλολογία για τις μετεκλογικές εξελίξεις, αφού ο Περισσός κατέγραψε δεύτερη συνεχή υποχώρηση της κοινοβουλευτικής του δύναμης, μετά απ' αυτή των ευρωεκλογών. Τις περισσότερες φορές, ο καπνός έχει και φωτιά. Φυσικά, οι ευφάνταστοι ρεπόρτερ συμπληρώνουν κατά το δοκούν τα σενά-

ριά τους. Αυτό γίνεται πάντοτε. Γιατί, όμως, η ηγεσία του Περισσού σηκώνει τις παντιέρες και αρχίζει και ουρλιάζει ξανά για προβοκάτσια και ενορχηστρωμένη εκστρατεία κατά του κόμματος; Εντάξει, να διαφεύσει τα σενάρια, αλλά τόσος θρυβός, τόσα δημοσιεύματα, ακόμα και κύριο θέμα στο «Ριζοσπάστη»;

Η αντίρραση αυτή επιβεβαιώνει αν όχι το σύνολο των όσων γράφονται, τουλάχιστον ότι υπάρχει και καπνός και φωτιά. Η ερμηνεία του εκλογικού αποτελέσματος αποτελεί ήδη παρελθόν από την επίσημη κομματική δραστηριότητα. Εκλεισε με την απόφαση της ΚΕ την επομένη των εκλογών. Μπορεί να γίνεται κάποια συζήτηση στις κομματικές οργανώσεις, όμως αυτή μπλέκεται με τις εξελίξεις της συγκυρίας. Ήδη έχει ξεκινήσει ένας κύκλος ανοιχτών συ-

■ Χριστοφοράκος γιοκ

Νέο χαστούκι από τη Γερμανία

Οπως αναμενόταν, το Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας απάντησε για δεύτερη φορά «όχι» στην έκδοση του Μ. Χριστοφοράκου. Το γερμανικό ανώτατο δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή Χριστοφοράκου κατά της τελευταίας απόφασης του Εφετείου του Μονάχου, που αφορούσε το δεύτερο ένταλμα σύλληψης, που είχε εκδώσει ο ανακριτής N. Ζαγοριανός για την υπόθεση του χαφιδοσυστήματος C4i, αμέσως πριν του αφαιρεθεί η δικογραφία.

Στο σκεπτικό της απόφασης του γερμανικού αικυρωτικού, σύμφωνα με την πληροφορία που ειδαν το φως της δημοσιότητας, αναφέρεται ότι αν εκδοθεί ο πρώην διευθυντής της «Siemens Hellas» θήγονται τα δικαιώματα του ως γερμανού υπηκόου. Η απόφαση αυτή είναι οριστική και αμετάλλητη και το επόμενο βήμα του Μ. Χριστοφοράκου θα είναι η αίτηση αποφυλάκισή του (από τον περασμένο Ιούνη βρίσκεται

οπις φυλακές Στάντελχαϊμ του Μονάχου), όπως ανακοίνωσαν πανηγυρίζοντας (και δικαίως) οι συνήγοροί του.

Εποιητικά. Ουδείς από την Ελλάδα πρόκειται να ενοχλήσει τον Χριστοφοράκο. Ουδείς πρόκειται να ξανασκαλίσει τη βρόμικη αυτή υπόθεση. Ποιος να το κάνει, άραγε; Το ΠΑΣΟΚ ή η ΝΔ, που ο Χριστοφοράκος έχει καταθέσει στις γερμανικές εισαγγελικές αρχές ότι χρηματοδοτούσε με λεφτά της Siemens; Η υπόθεση, που έχει μεταβιβαστεί πλέον σε εφέτη ανακριτή, θα αρχαγονίσει για ένα διάστημα, μέχρι να καθαρίσουν και τα υπόλοιπα μεγαλοστελέχη που έχουν δικαιοτική εμπλοκή. Λεφτά έχουν, μεγαλοδικηγόρους έχουν προσλάβει και πλέον δεν θα έχουν απέναντι τους τις πολιτικές κάστες. Ο χρόνος είναι ο καλύτερος γιατρός και για τα σκάνδαλα και σ' αυτό η αστική Δικαιοσύνη είναι «μανούλα». Γυρίστε νοερά πίσω και θα συμφωνήσετε μαζί μας.

Καραγκιοζίλικια

Πρωτοσέλιδο θέμα στις λοχανοφυλάδες (εκ του «πράσινες» φυλλάδες) έγινε η κυβερνητική εξαγγελία για μείωση του στόλου των κρατικών αυτοκινήτων. Θυμόσαστε τα περί «σεμνότητας και ταπεινότητας» του Καραμανλή; Ήταν το πρώτο μετεκλογικό σύνολο της κυβέρνησης ΝΔ. Το δικό της μετεκλογικό σύνολο δίνει τώρα η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Δεν θα έχουν, λέει, όλοι οι κρατικοί παράγοντες προσωπικό αυτοκίνητο, αλλά θα μετακινούνται με αυτοκίνητα της υπηρεσίας. Και ποιος θα εμποδίσει τον πρόεδρο ενός οργανισμού να πάρει ένα αυ-

τοκίνητο της υπηρεσίας και να το χρησιμοποιεί μόνο για την πάρτη του; Μας δουλεύουν φιλό γαζί, δηλαδή.

Λένε πως έτσι θα εξοικονομηθούν χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν μας είπαν, όμως, πόσα, έτσι για να 'χουμε ένα μέτρο σύγκρισης, βρε αδερφέ. Γιατί το πιο σημαντικό σ' αυτή την ανακίνωση είναι η «ουρώ» της. Μέχρι το τέλος του 2010 θα αντικατασταθούν όλα τα κρατικά αυτοκίνητα (πλην στρατιωτικών, αστυνομικών και πυροσβεστικών) με νέα, υβριδικής τεχνολογίας! Ποιος θα πληρώσει τα Lexus και τα Prius;

γικά, αλλά άρχισε να εξελίσσεται μετεκλογικά!

Αμφιβάλλουμε αν θα υπάρχουν οργανωμένες αντιδράσεις στις γραμμές του Περισσού. Το τοπιό έχει ξεκαθαριστεί εδώ και χρόνια. Σημειώνουμε, όμως, ότι η κριτική που αναπτύσσεται και βλέπει το φως της δημοσιότητας είναι δεξιάς απόχρωσης. Δηλαδή, η ηγεσία κριτικάρεται για «απομονωτισμό» και «εχθρική στάση» έναντι των άλλων δυνάμεων της Αριστεράς». Δεν γνωρίζουμε αν αναπτύσσεται και κριτική αριστερής απόχρωσης, σήγουρα όμως αυτή θα είναι περιορισμένη. Εκτός των άλλων, ο Περισσός φροντίζει να κρατά ιδιαίτερα τους νέους που οργανώνονται στην ΚΝΕ σε θεωρητική ομάδεια, απασχολώντας τους συνεχώς με πανηγυρικά επετειακού χαρακτήρα, που απλώς καλλιεργούν έναν τυφλό κομματικό πατριωτισμό.

Κάλπικη αξιοκρατία

Τα παπαγαλάκια έχουν βραχινάσει από την επανάληψη του προεκλογικού οδύγκων στις μετεκλογικές συνθήκες: «Θα επιλέγονται οι άριστοι και όχι οι αρεστοί». Μια τεράστια επιχείρηση αποπροσανατολισμού και εξαπάτησης βρίσκεται σε εξέλιξη. Ακόμα και οι γενικοί ειδικοί γραμματείς των υπουργείων, δηλαδή πρωταρχία, επιλέγονται με λεπτομέρεια: Οι προσκλήσεις σαν ανακριτούς ή δημόσιο ήδη στο διαδίκτυο. (Λεπτότομέρεια: οι προσκλήσεις ανακοινώνονται από την ιστοσελίδα του πρωθυπουργού, όχι του κάθε υπουργείου. Οπως ο Καραμανλής φιλοτεχνούσε την εικόνα του όρχοντα του «μεσαίου χώρου», ο Παπανδρέου φιλοτεχνεί την εικόνα του όρχοντα της «αξιοκρατίας», που την επιβάλλει και την ελέγχει αυτός ο ίδιος, προσωπικά, μη έχοντας εμπιστοσύνη στους υπουργούς του).

Και γιατί είναι αξιοκρατική η διαδικασία της επιλογής προσώπων από ένα στενό επιτελείο, υπό τον ελ

Ηθικόν... ακμαιότατον

Τη στιγμή που ο διοικητής των αμερικανικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, Στάνλεϊ Μακκρίσταλ προτείνει την αποστολή τουλάχιστον 40.000 επιπλέον στρατιωτών στο Αφγανιστάν και ο Μπαράκ Ομπάμα, ύστερα από πέντε πολεμικά συμβούλια μέσα σε δύο βδομάδες, δεν έχει καταλήξει ακόμη στη στρατηγική που θα σφραγίσει την προεδρία του, το θημίκο των αμερικανικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν φαίνεται να έχει καταρρεύσει. Την εικόνα αυτή μεταφέρουν δύο αμερικάνοι στρατιωτικοί ιερείς στα τάγματα 4-25 και 2-87 της 10ης Ορεινής Μεραρχίας, που βρίσκονται τους τελευταίους εννιά μήνες στην πρώτη γραμμή του πολέμου εναντίον των Ταλιμπάν.

«Πολλοί αισθάνονται ότι διακινδυνεύουν τη ζωή τους και ότι πολλοί συνάδελφοί τους έχουν πεθάνει για μια ανώφελη αποστολή και για ένα αφγανικό πληθυσμό που δεν κάνει τίποτα για να τους βοηθήσει. Οι περισσότεροι στρατιώτες που έρχονται να μας δουν έχουν μια αίσθηση ματαιότητας και οργή για την παρουσία τους εδώ. Βρίσκονται προγραμματικά σε κατάσταση κατάθλιψης και απόγνωσης και το μόνο που θέλουν είναι να επιστρέψουν στις οικογένειές τους. Αισθάνονται ότι θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους για μια πρόδοση που είναι δύσκολο να διακρίνουν. Είναι κουρασμένοι, καταπονημένοι, συγχυσμένοι και το μόνο που θέλουν είναι να τελεώνουν». Με τα λόγια αυτά, μεταξύ άλλων, περιέγραψαν την κατάσταση πολλών αμερικάνων στρατιωτών στο δημοσιογράφο των «Times» (8/10), που τους επισκέφτηκε στο πρόχειρο παρεκκλήσι τους σε μια βάση-φρουρίο στα νοτιοδυτικά της Καμπούλ, δηλώνοντας μάλιστα ότι πήραν την πρωτοβουλία να μιλήσουν ανοιχτά, γιατί οι στρατιώτες δεν μπορούν.

Κοντά στους ιερείς πήραν το θάρρος να μιλήσουν και μερικοί στρατιώτες, που παραδέχτηκαν αμέσως, σύμφωνα με το ρεπορτάριζ των «Times», ότι το θημίκο τους έχει καταρρεύσει. «Είμαστε χαμένοι, έτσι αισθάνομα. Δεν είμαστε σύγουρος γιατί βρισκόμαστε εδώ. Χρειάζομας ένα καθαρό σκοπό, αν πρόκειται να τραυματιστώ ή να σκοτωθώ εδώ», είπε ο εικοσάχρονος Raquime Mercer, ο πιο στενός φίλος του οποίου σκοτώθηκε από ένα αφρανό αστυνομικό την περασμένη βδομάδα.

Και ο λοχίας Christopher Hughes, που έχει χάσει έξι συναδέλφους του και επιβίωσε από δύο εκρήξεις βομβών τοποθετημένων στο δρόμο, όταν ρωτήθηκε αν η αποστολή αξίζει τον κόπο, απάντησε: «Αν ήξερα ακριβώς ποια είναι η αποστολή, ίσως, αλλά δεν ξέρω. Οι μόνοι στρατιώτες που νομίζουν ότι πηγαίνει καλά είναι αυτοί που δουλεύουν σ' ένα γραφείο, δχι έξω».

Οι 1.500 στρατιώτες του τάγματος 4-25, που έχουν αναπτυχθεί εδώ και εννιά μήνες, επιχειρούν σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες. Στόχος τους ήταν, σύμφωνα με το ρεπορτάριζ των «Times», να ασφαλίσουν την ορεινή επαρχία Wardak και έπειτα να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του λαού με την ανάπτυξη και τη σωστή διοίκηση. Αντί γι' αυτό, έχουν εγκλωβιστεί σε μια όλο και πιο σκληρή μάχη με τους Ταλιμπάν. Εχουν γίνει στόχος τουλάχιστον 300 βομβών τοποθετημένων στους δρόμους, από τις οποίες οι 180 περίπου έχουν εκραγεί. 19 έχουν σκοτωθεί και 100 περίπου έχουν επιστρέψει στα σπίτια τους με ακρωτηριασμό, σοβαρά εγκαύματα και άλλα τραύματα, που πιθανότατα θα τους αφήσουν μόνιμη αναπηρία. Περισσότερα από 20 θωρακισμένα οχήματα, τελευταίας τεχνολογίας, τα πανάκριβα WRAP, έχουν καταστραφεί.

Η λοχίας Erika Cheney, γιατρός ψυχικής υγείας, εξέφρασε την ανησυχία της για την ψυχική κατάσταση των στρατιωτών και δήλωσε: «Είναι κουρασμένοι, απογοητευμένοι, τρομοκρατημένοι. Πολλοί φοβούνται να βγουν έξω, αλλά ακόμη βγαίνουν». Ενας άλλος γιατρός, ο υπολογαγός Peter Hjemstad, είπε ότι η αύπνια και οι εκρήξεις οργής είναι πολύ συνηθισμένο φαινόμενο και συνέχισε: «Είναι μια πολύ απογοητευτική αποστολή. Ο μέσος στρατιώτης βλέπει ένα φίλο του να αναπτυγχάνεται και το ένστικτο του είναι να εκδικηθεί ή να πιστέψει ότι αυτό γίνεται για κάπι που αξίζει τον κόπο, όμως δεν είναι όπως σε άλλους πολέμους που ο φίλος σου σκοτώνεται αλλά οι δικοί σου καταλαμβάνουν το λόφο. Δεν υπάρχει αππή επιβράβευση για τη θυσία».

Και ο στρατιώτης Raquime Mercer συπλήρωσε: «Το μεγαλύτερο ερώτημα των στρατιωτών είναι: τι μπορούμε να κάνουμε για να σταματήσει αυτός ο πόλεμος; Να συλλάβουμε κάποιο πρόσωπο; Να επιτεθούμε σε κάποιο στόχο; Οι στρατιώτες θέλουν συγκεκριμένες απαντήσεις, εκτός από το να σταματήσουμε τους Ταλιμπάν, γιατί αυτό φαίνεται σχεδόν αδύνατο. Είναι δύσκολο να πάσεις κάποιον που δεν μπορείς να δεις».

Οι στρατιώτες είναι επίσης οργισμένοι, σύμφωνα με το ρεπορτάριζ των «Times», προσπαθώντας να βοηθήσουν ένα πληθυσμό που δεν θέλει να τους βοηθήσει. «Τους προσφέρεις όλη την ανθρωπιστική βοήθεια που θέλουν και αυτοί συνεχίζουν να σου λένε ψέματα. Σου λένε ότι δεν υπάρχει κανένας Ταλιμπάν πουθενά στην περιοχή και μόλις απομακρυνθείς λίγα μέτρα σε πυροβολιούν ξανά», δηλώσε χαρακτηριστικά ο στρατιώτης Eric Petty.

Οι δύο στρατιωτικοί ιερείς ανέφεραν επίσης ότι οι στρατιώτες ζητούν τη βοήθειά τους σε πρωτοφανείς αριθμούς. «Οποιον συναντάς είναι απογοητευμένος και τους συναντάς πάντοι, στο γυμναστήριο, στην τραπεζαρία, στο ταχυδρομείο. Ακόμη και "σκληροί άντρες" έρχονται στο παρεκκλήσι και ξεσπάνε σε κλάματα. Το μόνο που θέλουν είναι να επιβιώσουν, να γυρίσουν στις γυναίκες και στα παιδιά τους και να επισκεφτούν τις οικογένειες που έχουν χάσει συζύγους και πατεράδες».

Και συμπλήρωσε με τα εξής παραστατικά λόγια ο λοχίας Christopher Hughes: «Αν γυρίσουμε στα σπίτια μας με δέκα δάκτυλα στα χέρια και στα πόδια, η αποστολή θα είναι επιτυχής».

■ Πακιστάν

Ανθρακες ο Θησαυρός

Στο τέλος του καλοκαιριού, άνευ μεσοδιοξίας είχε αρχίσει να πνέει στην Ουάσιγκτον και στην Ισλαμαμπάντ. Ο πακιστανικός στρατός είχε «εκκαθαρίσει» την Κοιλάδα Σουάτ και την περιφέρεια Μαλακάντ από τους Ταλιμπάν, αποσπώντας τα εγκώμια του Λευκού Οίκου για τις επιτυχίες του, και ο αρχηγός των πακιστανών Ταλιμπάν, ο Μπαϊτουλάχ Μεχσούντ, ο πρώτος στη λίστα των καταζητούμενων πακιστανών «τρομοκρατών», είχε σκοτωθεί τον Αύγουστο από αμερικανικό πύραυλο στο κρησφύγετο του, γεγονός που θεωρήθηκε τεράστια επιτυχία. Επιπλέον, και ο διάδοχός του, ο Χακίμουλάχ Μεχσούντ, είχε σκοτωθεί, σύμφωνα με τους Αμερικανούς, από αντίπαλο του στη διαμάχη για τη διαδοχή. Ακολούθησε μια περίοδος σημαντικής μείωσης των επιθέσεων και προφανώς ανασυγκρότησης των δυνάμεων των Ταλιμπάν με ανακοίνωση, στην οποία δήλωσε ότι η επίθεση έγινε ως αντίποινα για τη δολοφονία του αρχηγού τους, Μπαϊτουλάχ Μεχσούντ, και ότι αποτελεί «μια πρώτη μικρή προσπάθεια και ένα δώρο στην πακιστανική κυβέρνηση».

Δε χρειάστηκε, ωστόσο, πολύς καιρός για να εξανεμιστεί η αισιοδοξία και να διαψευστούν οι προσδοκίες της πακιστανικής κυβέρνησης και των αμερικάνων πατρών της. Ο νέος αρχηγός των Ταλιμπάν, ο Χακίμουλάχ Μεχσούντ, κάλεσε δημοσιογράφους και έδωσε συνέντευξη για να δείξει ότι είναι Ζωντανός, ενώ θεωρείται ακόμη πιο σκληρός από τον προκάτοχό του. Το ίδιο έκανε ένας θρυλικός πολέμαρχος από το πακιστανικό Κασμίρ, ο Μοχάμαντ Ιλάς Κασμίρι, που συνεργάζεται τώρα με τους Ταλιμπάν και θεωρείται ο οργανωτής των σημαντικότερων επιθέσεων σε στρατιωτικούς στόχους, για τον οποίον οι Αμερικάνοι ισχυρίζονται ότι είχε σκοτωθεί πρόσφατα με πύραυλο από μη επανδρωμένο αεροσκάφος. Παράλληλα εκδηλώθηκε ένα μπαράζ πολύνεκρων επιθέσεων τις τελευταίες μέρες, με κορυφαία την επιθέση στο αρχηγείο του πακιστανικού στρατού στην πόλη Ραβαλπίντι, που απέχει μόλις 16 χλμ. από την πακιστανική πρωτεύουσα.

Τα ξημερώματα του περασμένου Σαββάτου, 11 Οκτωβρίου, 10 πάντοπλοι μαχητές, ντυμένοι στρατιώτες, εισέβαλαν πυροβολώντας από την περιοχή Shangla της Κοιλάδας Σουάτ με 41 νεκρούς, στρατιώτες και πολίτες. Ήταν η πιο πολύνεκρη επιθέση από τότε που ο πακιστανικός στρατός διακήρυξε ότι είχε καθαρίσει την περιοχή από τους Ταλιμπάν. Καταρχήν, ότι οι πακιστανοί Ταλιμπάν, παρά τις απώλειες τους κατά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, κατάφεραν να ανασυγκροτηθούν γρήγορα και παρα-

τοποίσησε την επιχειρήση προερχόταν από την επαρχία Poonchāzāpāt του κεντρικού Πακιστάν. Γεγονός που επιβεβαίωσε και εκπρόσωπος των Ταλιμπάν με ανακοίνωση, στην οποία δήλωσε ότι η επίθεση έγινε ως αντίποινα για τη δολοφονία του αρχηγού τους, Μπαϊτουλάχ Μεχσούντ, και ότι αποτελεί «μια πρώτη μικρή προσπάθεια και ένα δώρο στην πακιστανική κυβέρνηση». Δύο μέρες αργότερα, έγινε επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτικό κονβί του πακιστανικού στρατού στην περιοχή Shangla της Κοιλάδας Σουάτ με 41 νεκρούς, στρατιώτες και πολίτες. Ήταν η πιο πολύνεκρη επιθέση από τότε που ο πακιστανικός στρατός διακήρυξε ότι είχε καθαρίσει την περιοχή από τους Ταλιμπάν.

Τα μηνύμα

■ Ραμαντάν Σάλαχ

Η λύση των δύο κρατών είναι καταστροφή

Η κατάσταση στο Παλαιστινιακό έχει φτάσει σε ένα αξεπέραστο αδιέξοδο. Οι Σιωνιστές (γράφοντας εκεί που δεν πάνε μελάνι τις αποφάσεις του ΟΗΕ, ακόμα και τις εκκλήσεις των Αμερικανών) επιβάλλουν την επέκταση των εποικισμών στη Δυτική Οχθή και συνεχίζουν τον ανελέτο αποκλεισμό στη Λωρίδα της Γάζας. Η Παλαιστινιακή Αρχή κυλίεται όλο και περισσότερο στο βούρκο της προδοσίας, πράγμα που εκφράστηκε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο με την άρνηση του Αμπάς να στηρίξει την έκθεση Γκόλντοτσουν (που καταδίκαζε τόσο τους Σιωνιστές όσο και τη Χαμάς για τις πράξεις τους κατά την πρόσφατη ισραηλινή επίθεση στη Γάζα) στην επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, με αποτέλεσμα η παραπομπή της έκθεσης στο Συμβούλιο Ασφαλείας να πάρει αναβολή για έξι μήνες. Ακόμα κι αν ο Αμπάς αναγκάστηκε τελικά να κάνει πίσω και να προτείνει νέα συζήτηση στην επιτροπή του ΟΗΕ (η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη τη σημερινή που γράφονται αυτές οι γραμμές), η προδοσία δε μπορεί να ξεπλυθεί με τίποτα.

Γιατί όλοι γνωρίζουν ότι η κάλυψη που παρέχει ο Αμπάς στους Σιωνιστές (πράξη που στηγμοτίστηκε ακόμα και από τον Ανώτατο Επίτροπο του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Ρίτσαρντ Φολκ) δεν ήταν τίποτε άλλο παρά εκδύλωση στους Αμερικανούς που δεν ήθελαν σε καμία περίπτωση να πάρει η έκθεση Γκόλντοτσουν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, γιατί τότε θα αναγκάζονταν είτε να θέσουν βέτο για να στηρίξουν το Ισραήλ είτε να αποδεχτούν την έκθεση ανοίγοντας το δρόμο της παραπομπής του Ισραήλ στα διεθνή δικαιοστήρια με την κατηγορία των εγκλημάτων πολέμου. Κι επειδή οι Αμερικανοί φυσικά θα ακολουθούσαν την πρώτη επιλογή (βέτο), θα ξεμπροστίζονταν στα μάτια της ανθρωπότητας ως συνένοχοι των εγκληματών πολέμου, σε μια περίοδο που η κυβέρνηση Ομπάμα προσποθεί να φτιάξει ένα πιο «δημοκρατικό» προσωπείο από την κυβέρνηση Μπους.

Ομως ο Αμπάς δεν μπόρεσε να τους ικανοποιήσει μέχρι το τέλος. Ήταν βλέπετε τέτοια η αντίδραση (ακόμα και μέσα στους κόλπους της Φωτάχ), που αναγκάστηκε να κάνει στροφή 180 μοιρών, λίγες μέρες μετά την προσπάθεια να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα (με πλεοπτικό του διάγγελμα την προηγούμενη Κυριακή). Ήταν βλέπετε και η κίνηση της Λιβύης που πρότεινε έκτακτη σύνοδο του Συμβούλιου Ασφαλείας του ΟΗΕ για να συζητηθεί η έκθεση. Πρόταση που, αν και απορρίφθηκε από το ΣΔ, ξεμπρόστιαζε την Παλαιστι-

Αλ-Τζαζίρα: Οι πρωτοβουλίες πολιτικής συμφιλίωσης μεταξύ των παλαιστινιακών ομάδων φαίνεται να έχουν εξασθενήσει και η Γάζα παραμένει υπό ισραηλινό αποκλεισμό. Ποιες είναι οι μεγαλύτερες απειλές που αντιμετωπίζουν οι Παλαιστινοί σήμερα, κατά την άποψη της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζχάντ (ΠΙΤ)?

Σάλαχ: Πιστεύω ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τον Παλαιστινιακό λαό σήμερα είναι η απουσία κατεύθυνσης... Η παλαιστινιακή ηγεσία, η πρώην παλαιστινιακή ηγεσία, μπήκε στην ειρηνευτική διαδικασία πάνω από 15 χρόνια πριν με σόχο να πετύχει ένα ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος μέσα στα σύνορα του 1967. Αν όμως εστιάσουμε στο τι έχει επιτευχθεί σήμερα, συνειδητοποιούμε ότι δεν έχουν πετύχει τίποτα επειδή οι ισραηλινές πολιτικές που εφαρμόζονται στην Ιερουσαλήμ και στη Δυτική Οχθή δεν ακρήνουν κανένα περιθώριο για τη δημιουργία οποιουδήποτε ειδούς παλαιστινιακού κράτους... Πιο πρόσφατα, γίναμε επίσης μάρτυρες της στάσης της Παλαιστινιακής Αρχής απέναντι στην έκθεση Γκόλντοτσουν για τα ισραηλινά εγκλήματα πολέμου κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γάζα τον περασμένο Γενάρη. Θεωρούμε ότι η έκκληση για αναβολή της ψηφοφορίας πάνω στα ευρήματα αυτής της έκθεσης είναι ένα

σημάδι παρά ένα λάθος. Σ' αυτή την περίπτωση, η παλαιστινιακή ηγεσία προσπάθησε να βοηθήσει τους Ισραηλινούς και να τους δώσει έντα τρόπο να βγουν από αυτό το διλήμμα παρά να βοηθήσουν τη διεθνή κοινότητα να πιέσει τους Ισραηλινούς και να τους στηγματίσει σαν εγκληματίες πολέμου...

Αλ-Τζαζίρα: Πιστεύετε πραγματικά ότι οι Ισραηλινοί είδαν την έκθεση Γκόλντοτσουν σαν ένα «διλήμμα» ή σοφαρή απειλή;

Σάλαχ: Πιστεύω ότι αυτό που ήταν νέο σ' αυτή την έκθεση είναι η πρόκληση στην ισραηλινή νομιμοποίηση επειδή είναι η πρώτη φορά που η διεθνής κοινότητα έρχεται ενωμένη και ζητάει από το Ισραήλ να πάρει σε δίκη και κατοδικάζει τις ισραηλινές πολιτικές τόσο στηρίζοντας αυτή την έκθεση μιλάει εναντίον μας, εναντίον των παλαιστινιακών αντιστασιακών ομάδων. Αυτό που έχει σημασία για μας είναι να ακουστεί ότι δυτικές πηγές, ινστιτούτα και χώρες, καταδικάζουν το Ισραήλ...

Αλ-Τζαζίρα: Πιστεύετε ότι η κριτική και οι πιέσεις μέσα από την παλαιστινιακή κοινωνία απελούν να ξεφτίσουν την Παλαιστινιακή Αρχή;

Σάλαχ: Αυτό που έγινε στη Γενεύη (σ.σ. η απόσυρση της υποστήριξης στην έκθεση Γκόλντο-

της Αρχή και την πίεζε να πάρει θέση.

Σ' αυτό το μαύρο φόντο που μόνο αισιοδοξία δεν μπορεί να εμπνέει, η παρουσίαση των απόφεων των αντιστασιακών οργανώσεων έχει ιδιαίτερη αξία. Η Ισλαμική Τζχάντ είναι μία από τις οργανώσεις αυτές. Γεννημένη τη δεκαετία του '80, η Τζχάντ είναι τέκνο της αντίστασης στην πολιτική των συνεχών συμβιβασμών της Φωτάχ αλλά και της επιρροής της ιρανικής επανάστασης στις αραβικές μάζες. Η μεταρρύθμιση της Φωτάχ σε «σκιάδωμα εξουσίας» στο πλαίσιο της ισραηλινής κατοχής, με τη δημιουργία της Παλαιστινιακής Αρχής μετά τις συμφωνίες που έστησε με το Οσλό (που οδήγησαν στην άγρια καταστολή κάθε πράξης αντίστασης), οδήγησε πολλούς Παλαιστίνους που ήθελαν να συνεχίσουν τον αγώνα να ενταχθούν στις αντίστασες ομάδες, πρώτα απ' όλα στη Χαμάς και δευτερεύοντας στη Τζχάντ. Γιατί αυτές οι ομάδες (σε αντίθεση με τα αριστερής αναφοράς Λαϊκό και Δημοκρατικό Μέτωπο) τράβηξαν έκεκαθαρή διαχωριστική γραμμή από την Φωτάχ και την Παλαιστινιακή Αρχή και τους ιστορικούς τους συμβιβασμούς με τους Σιωνιστές.

Η Τζχάντ παρουσιάζεται σαν η πλέον «φανατική» ισλαμιστική οργάνωση. Οντως, η Τζχάντ δεν αποδέχεται ούτε την πολύχρονη ανακωχή που πρότεινε παλαιότερα η Χαμάς. Όμως, αυτό δεν γίνεται λόγω «φανατισμού», αλλά γιατί μέχρι σήμερα καμία ανακωχή, καμία ειρηνευτική διαδικασία δεν έχει πρωθείσει ούτε στο ελάχιστο τον εθνικοπατελευθερωτικό αγώνα. Ο λόγος της Τζχάντ είναι κυρίως πολιτικός. Οι θρησκευτικές ιδεολογίες αρχές της –που φυσικά και μας βρίσκουν ριζικά αντίθετους– δε μπορούν να αποτελούν άλλοι για να γιρίσουμε την πλάτη μας σ' αυτούς που αγωνίζονται δίνοντας το αίμα τους για την ελευθερία της Παλαιστίνης. Ακόμα κι αν αυτή η ειρηνευτική για την οποία παλεύουν είναι πρωτίστως εθνική κι όχι μέχρι το τέλος (κοινωνική). Σ' αυτό το φύλλο παρουσιάζουμε εκτεταμένα αποσπάσματα από πρόσφατη συνέντευξη του σημερινού γενικού γραμματέα της Τζχάντ, Ραμαντάν Αμπντουλάχ Σάλαχ, στο Αλ-Τζαζίρα. Ο Σάλαχ δεν είναι ένας «φανατικός φονταμενταλιστής». Σπουδαγμένος στη Βρετανία και λέκτορας μεσανατολικών σπουδών στο αμερικανικό πανεπιστήμιο της Νότιας Φλόριντα, αναδεύχτηκε στην ηγεσία της Τζχάντ μετά τη δολοφονία του ιστορικού της ηγέτη, Φάθι Σιάκα, το 1995 στη Μάλτα από τους Σιωνιστές. Επομένως, ο Σάλαχ δεν ταιριάζει με το προφίλ του «ασλαμιστή τρομοκράτη» που καλλιεργεί η Δύση. Άσ του δάνουμε το λόγο.

Παλαιστίνιους ηγέτες. Ποια είναι η θέση της ΠΙΤ σχετικά με τις συνομιλίες με το Ισραήλ;

Σάλαχ: Πρώτα απ' όλα δεν πιστεύουμε στης διαπραγματεύσεις με το Ισραήλ. Δεν αναγνωρίζουμε το Ισραήλ σαν νόμιμη οντότητα σ' αυτή την περιοχή και το βλέπουμε σαν ένα σύμα εισβολέων που εμφυτεύθηκε σ' αυτή την περιοχή, σαν έναν αντιπρόσωπο των δυτικών συμφερόντων και των αποικιακών δυνάμεων. Το Ισραήλ είναι ένας κατακτητής που εκδίωξε τους γηγενείς κατοίκους αυτής της γης, τον παλαιστινιακό πληθυσμό, που τώρα ζει πρόσφυγας ανά το κόσμο. Αμφιστητήκαν τα δικαιώματα της επιστροφής στις εστίες τους. Δεν εμπιστεύομαστε την αποκαλούμενη ειρηνευτική διαδικασία. Κατά τη διάκριση συνέβη κατά τη διάρκεια της αποκαλούμενης ειρηνευτικής διαδικασίας. Δεν έχουμε κανένα ειδος ειρήνης. Τώρα, με την εκλογή του ακροδειού Λικούντ και την κυβέρνηση του Βενιαμίν Νετανιάχου, δεν έχουμε ούτε ακόμα και τέτοια διαδικασία. Η διαδικασία (σ.σ. ειρηνευτική) σταμάτησε. Σήμερα η ΠΑ επιχειρεί να σπειρέψει ελπίδες στον παλαιστινιακό λαό ότι θα ξαναφύσουν οι συνομιλίες με τους Ισραηλινούς και θα προχωρήσουμε μπροστά σε ένα μελλοντικό παλαιστινιακό κράτος. Αυτό είναι μόνι μια προσπάθεια να δανπούλησουν οι αυταπάτες και τα ψέματα της προηγούμενης διαδικασίας. Δεν έχουμε πιστεύουμε ότι υπάρχει οποιαδήποτε πιθανότητα να ιδρυθεί παλαιστινιακό κράτος στη Δυτική Οχθή στ

Πραγματικότητα και προπαγάνδα

Την ώρα που στη Βουλή άρχισε η συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, η «Κ» βρισκόταν στο τυπογραφείο. Κατά συνέπεια, ρεπορτάζ δεν υπάρχει. Και δεν έχει νόημα να προσπαθήσουμε να μαντέψουμε τι ακριβώς θα ειπωθεί. Γιατί στην αστική πολιτική μεγαλύτερη σημασία έχουν αυτά που δεν λέγονται πίστη συνοούνται, αλλά σχεδιάζεται να γίνουν.

Την ουσία την ξέρουμε κι αυτή δεν μπορεί να βρεθεί στις ομορφογραμμένες προγραμματικές δηλώσεις. Αλλωστε, το ΠΑΣΟΚ έδωσε σαφή δείγματα γραφής κατά την προεκλογική περίοδο, τα οποία συνεχίζονται και μετά την εκλογική νίκη. Με τη βούθεια των κυρίαρχων συγκροτημάτων των ΜΜΕ, αναπτύσσει μια προπαγανδιστική εκστρατεία περί «αλλαγής νοοτροπίας», «σεβασμού του πολίτη» και άλλων τέτοιων πηγών, πλην άνευ ουσίας σλόγκαν, αφήνοντας στον αυτόματο πιλότο τη διαχείριση της κρίσης, ειδικά στο σκέλος που αφορά τις συνέπειές της στους εργαζόμενους και τους νέους.

Σε λίγες μέρες η κυβέρνηση Παπανδρέου θα καταθέσει προσχέδιο προϋπολογισμού, αφού πρώτα περάσει από την «ιερά εξέταση» των Βρυξελλών. Μεγαλύτερη σημασία απ' αυτά που θα ειπωθούν στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις έχουν αυτά που θα συζητηθούν Δευτέρα και Τρίτη στις Βρυξέλλες και θα τα δούμε αποτυπωμένα στο προσχέδιο του προϋπολογισμού. Μια τριτεία (τουλάχιστον) σκληρής λιτότητας περιμένει τον εργαζόμενο λαό. Το κλίμα ήδη προετοιμάζεται, με τη βούθεια του κ. Προβόπουλου και των ΜΜΕ.

Ομως, η δημοσιονομική πολιτική αφορά μόνο μια πλευρά της εκμετάλλευσης και μάλιστα όχι την κύρια πλευρά. Η κύρια πλευρά αφορά τις σχέσεις των εργαζόμενων με τους καπιταλιστές. Εκεί που το κράτος υποτίθεται ότι παραμένει ουδέτερο και παρεμβαίνει μόνο ως διαιτητής. Η ανεργία (η επίσημη, η υποεκτιμημένη και «μαϊμούδισμένη») φτάνει στο 10%. Τα τριήμερα και τα τετράμερα, οι «ελαστικές» εργασιακές σχέσεις γνωρίζουν την αποθέωση, καθώς οι καπιταλιστές δεν αντιμετωπίζουν μόνο την κρίση προς όφελός τους, αλλά βρίσκουν την ευκαιρία να καθαρίσουν λογαριασμούς.

Πέρα από την προπαγάνδα, λοιπόν, υπάρχει η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα της κρίσης του καπιταλισμού και της διαχείρισής της. Αν η κυβέρνηση είχε την πρόθεση να παρέμβει στοιχειωδώς υπέρ των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων, θα έκανε παντιέρα της αυτή την παρέμβαση, που προσφέρει ευρεία λαϊκή στήριξη, και δεν θα επιδιόταν σε προπαγανδιστικά παιχνίδια σε άλλους τομείς, ίσσονος ή και καθόλου ενδιαφέροντος. Αποκαλύπτει έτσι τις πραγματικές της προθέσεις.

Επειδή, λοιπόν, τα γάλατα έχουν σφίξει, η μόνη σταθερά είναι αυτή που λείπει: η ταξική απάντηση. Μόνον αυτή μπορεί ν' αλλάξει τα δεδομένα. Να ταρακουνήσει το τέλμα.

Η φωτογραφία (παραμένη από το Indymedia) κολακεύει τη δράση των πρατώρων που ξαμόλυσε ο Χρυσοχοΐδης στα Εξάρχεια. Σημεία και τέρατα έκαναν το βράδυ της Πέμπτης 8 Οκτώβρη, που σήμανε τη μετατροπή των Εξαρχείων σε ζώνη αστυνομικής κατοχής. Σημείο δηλωτικό των προθέσεων της νέας διακυβέρνησης.

■ <Καμένη γη>

Με γκεμπελίστικη μεδοδικότητα ο Γ. Παπακωνσταντίνου οργανώνει την προπαγάνδα για να προετοιμάσει τη σκληρή λιτότητα που δα συνεχίσει η κυβέρνηση Παπανδρέου. Και βέβαια, βρίσκει πρόδυμη βοήθεια από τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου. Παράδειγμα είναι η διοχέτευση από τον ίδιο στο «Βήμα» επιστολής που είχε στέλεχε στις 14 Ιουλίου στον Παπαδανασίου ο πρόεδρος του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, την οποία η κυβέρνηση κράτησε κρυφή. Αν τα «σαίνια» της Λαμπρακίδας είχαν την επιστολή, δα την είχαν «μπουμουνίσει» κατά την προεκλογική περίοδο, για να κάνουν μεγάλη ζημιά στη ΝΔ. Προφανώς, η βρήκε στο αρχείο του υπουργείου ο Παπακωνσταντίνου [ηρόκειται για επίσημη αλληλογραφία, που δεν μπορούσε να την εξαφανίσει περιγόντας τον Παπαδανασίου] και τη σέρβιρε στο «Βήμα», χτίζοντας τις σχέσεις του με το συγκρότημα Λαμπράκη. Η συγκεκριμένη επιστολή ζητούσε –τι άλλο;– δημοσιονομικά μέτρα μόνιμου χαρακτήρα.

Εκείνο που έχει σημασία είναι το σχόλιο της φυλλάδας: «Και βεβαίως κληροδότησε (σ.σ. ο Καραμανλής) στη νέα κυβέρνηση απίστευτα βάρη. Κάπως έτσι ο κ. Παπανδρέου και οι υπουργοί του βρέθηκαν, προτού καλά καλά αναλάβουν τα καθήκοντά τους, να τρέχουν αλαφιασμένοι, να μαζεύουν τα ασυμμάζευτα, να κολυμπούν εν τέλει σε βαθιά και δολά νερά. Τα ταμεία είναι άδεια, τα υπουργεία γυμνά, η διοίκηση ακινητοποιημένη και η χώρα παραλυμένη, υπό την επιδραση ακριβώς της πολύμηνης αδράνειας. Η εμπειρία της πρώτης εβδομάδας ήταν οδυνηρή για τους περισσότερους της νέας κυβέρνησης. Παρ' ότι ανέμεναν δύσκολες συνήθειες, δεν μπορούσαν να φαντασθούν την έκταση της διάλυσης. Οι προειδοποιήσεις του κ. Γιούνκερ επιβεβαιώδηκαν, δυστυχώς, με τον χειρότερο δυνατό τρόπο και, όπως φαίνεται, δα καταδιώκουν για καιρό τη χώρα».

■ Πάντα Μαυρογιαλούροι

Φουριόζα και ορεξάτη για δουλειά πήγε στο υπουργείο Γεωργίας η Κ. Μπατζελή. Ακόμη και τις Κυριακές δουλεύει, προσπαθώντας να λύσει τα προβλήματα του αγροτικού κόσμου. Την πρώτη κιόλας Κυριακή μετά την ανάληψη των καθηκόντων της πήγε στη Λαμία και είχε συνάντηση με τις διοικήσεις ενώσεων και συλλόγων, προκειμένου να «πραγματοποιηθεί ανταλλαγή από

ψεων σχετικά με την πορεία της ελληνικής γεωργίας αλλά και τα συγκεκριμένα ζητήματα που απασχολούν τον αγροτικό κόσμο της Φθιώτιδας». Γιατί, όμως, στη Λαμία; Γιατί δεν επέλεξε να συναντηθεί π.χ. με τους κτηνοτρόφους, οι οποίοι –σύμφωνα με όσα δήλωνε η Κ. Μπατζελή ως ευρωβουλευτής– υπήρχαν οι μεγάλοι αδικημένοι της κυβέρνησης Καραμανλή; Ερωτήσεις που κάνουμε και μεις... Η Φθιώτιδα είναι η εκλογική περιφέρεια της κ. Μπατζελή. Πού δα κάνει την πρώτη εμφάνισή μετά τη νίκη του ο Μαυρογιαλούρος, αν όχι στην εκλογική του περιφέρεια;

Οπως βλέπετε, σιγά-σιγά παίρνουμε μικρές γεύσεις της νέας... αξιοκρατικής διακυβέρνησης. Πού να δείτε τι έχει να γίνει, όταν παλιώσουν λίγο στις κυβερνητικές καρέκλες...

■ Απλά λόγια...

Διάλογος ανάμεσα σε καταπράσινο δημοσιογράφο και πράσινο υπουργό:

«Ερώτηση: Η εκτίναξη του ελλείμματος και ο έλεγχος της Ε.Ε. δα σας υποχρεώσουν σε αναβολή της υλοποίησης των υπερχρημάτων;

■ Ξανάρχισαν τα όργανα

Σιγά που δα εγκαταλείψει την πολιτική ο Δούκας. Πού δα βρει καλύτερα; Στην μετεκλογική τούρλα του Σαββάτου, φωνάζει κι αυτός παρών και προσπαθεί να τραβήξει πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. Τι διάολο, καλύτερος είναι ο Τσιτουρίδης και τον έχουν πρώτη μούρη; Βγήκε, λοιπόν, και ο Δούκας στο Μεγα και αποκάλυψε ότι του έστειλαν υπογεγραμμένη απόφαση του υπουργείου Οικονομικών για την παραχώρηση ακινήτων στη Μονή Βατοπεδίου, αλλά την απέρριψε. Οποια ακίνητα παραχωρήθηκαν στο Βατοπέδι –είπε– ήταν αρμόδιοτης μόνο του υπουργείου Γεωργίας. Ονόματα και άλλες σημαντικές λεπτομέρειες αρνήθηκε να δώσει, σημειώνοντας με έμφαση ότι δα μιλήσει μόνο στα αρμόδια κομματικά όργανα, όποτε κληθεί σε αυτά. Γιατί να πιστέψουμε, όμως, ότι λέει αλήθεια, όταν δεν μας λέει τουλάχιστον ποιος του έστειλε την ετοιμη απόφαση για να την υπογράψει; Αμα έχει κότσια, ας μιλήσει, όχι να πετάι μπηχτές για να τον «προσέξουν»

■ Βράβευση ταιριαστή

Τίμησε την παράδοσή της η Νορβηγική Ακαδημία, δίνοντας το Νόμπελ Ειρήνης στον Μπαράκ Ομπάμα. Τόσοι μακελάρηδες το έχουν πάρει, να μην το πάρει και ο Ομπάμα; Βέβαια, βιάστηκαν λίγο, δεδομένου ότι ο Ομπάμα έχει μόλις εννιά μήνες στην εξουσία, αλλά σκέφτηκαν λογικά: καλύτερα να του το δώσουμε τώρα, που δημαγωγεί συνεχώς για την ειρήνη, παρά να «μπουμπουνίζει» κάναν καινούργιο πόλεμο και να μας δυσκολέψει. Διότι η αύξηση των κατοχικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, η συνέχιση της παραμονής των κατοχικών στρατευμάτων στο Ιράκ, η στήριξη του ματοβαμένου σιωνιστικού καθεστώτος, οι απελές κατά του Ιράν είναι... συμβολή στην ειρήνη.

οι δελφίνοι της αρχηγίας.

■ Ποτέ δεν είν' αργά

Μετανιωμένη που δεν έγινε υφυπουργός Περιβάλλοντος δείχνει η Μ. Βασιλάκου, στέλεχος των Οικολόγων και βουλευτής των Πρασίνων στην Αυστρία. Δήλωσε στο «Κανάλι 1» του Πειραιά: «Υπάρχει μία απόφαση του Συνεδρίου από το καλοκαίρι, η οποία έλεγε ότι αν δεν καταφέρουμε να μπούμε στη Βουλή, τότε είμαστε ανοιχτοί σε διάλογο και συνεργασία, αλλά όχι σε κυβερνητικό επίπεδο. Αυτή η απόφαση πάρθηκε με κάποια πολύ λογικά επιχειρήματα, αλλά πιστεύω ότι δα ἐπρεπε να αξιολογηθεί εκ νέου. Πρέπει να παίρνουμε σοβαρά τις αποφάσεις των οργάνων μας, αλλά η ζωή προχωράει, η δημοκρατία είναι γεμάτη εκπλήξεις, τα δεδομένα άλλαζαν και η γνώμη μου είναι ότι δα ἐπρεπε συντομότατα να αξιολογήσουμε την απόφαση αυτή και να την αναδεωρήσουμε, γιατί νομίζω ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε μία κρίσιμη καμπή οικολογικά και εφόσον το ΠΑΣΟΚ επιδυμεί σε σοβαρό επίπεδο μία συνεργασία, ναι ακόμη και σε κυβερνητικό επίπεδο, γιατί όχι!».

Το πουλάκι, βέβαια, πέταξε, αλλά η κ. Βασιλάκου δεν χάνει την αισιοδοξία της: «Άν το ΠΑΣΟΚ επιδυμεί πραγματικά και σοβαρά να υπάρξει μία συνεργασία, μπορεί να επανέλθει με άλλους όρους (...) οι ευκαιρίες ξαναγυρίζουν, δεν μας εξαναγκάζει κάπι αύτε το ΠΑΣΟΚ, αύτε εμάς να μην προχωρήσουμε σε διάλογο! Οπότε, μπορούμε σίγουρα να εικάσουμε, ότι αν υπάρξει δεύτερη πρόταση, τουλάχιστον η κ. Βασιλάκου δεν δα πει όχι!».

■ Λόγια του αέρα

«Βάζουμε φρένο στην πλήρη ιδιωτικοποίηση του χώρου της Υγείας. Για μας η Υγεία είναι δημόσιο αγαθό», δήλωσε η Φώφη μιλώντας στο ραδιοφωνικό σταδιό ΑΘΗΝΑ 9.84. Προσέξτε το επίδειο «πλήρη ιδιωτικοποίηση». Δεν είναι ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, αλλά στην «πλήρη ιδιωτικοποίηση». Αν, όμως, η Υγεία είναι δημόσιο αγαθό, δεν μπορεί να υπάρχει ταυτόχρονα και ιδιωτικός τομέας και μάλιστα να επιχορηγείται από το κράτος και να κάνει και σκανδαλώδεις μπίζνες με κράτος και ασφαλιστικά ταμεία. Οπως δεν νοείται «ολίγον έγκυος» έτσι δεν νοείται Υγεία-δημόσιο αγαθό και παράλληλη λειτουργία του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος μάλιστα τα τελευταία χρόνια ήταν ο πιο γοργά αναπτυσσόμενος κλάδος του ελληνικού καπιταλισμού (και επί ΠΑΣΟΚ και επί ΝΔ).

Στην ίδια συνέντευξη η Φώφη χαρακτήρισε «το πιο σύντομο ανέκδοτο της προηγούμενης κυβέρνησης» τις εξαγγελίες για προσλήψεις νοσηλευτών και δήλωσε ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου «έχει δεσει ως στόχο την πρόσληψη 3.000 νοσηλευτών το χρόνο πέρα από αυτούς που αποχωρούν, ώστε σε βάθος 4ετίας να καλυφθούν τα κενά». Σημειώστε την εξαγγελία, γιατί είναι απ' αυτές που δεν πρόκειται να γίνουν πράξη. Εδώ δα 'μαστε και δα το δούμε.

■ Σιγά, θα τους κάνεις ζημιά

Δεν κρύβει τη χαρά του για την εκλογή της νέας κυβέρνησης ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος. Εκδρόμωνται μάλιστα τόσο χοντροκομένα, που κινδυνεύει να κάνει ζημιά στην κυβέρνηση. Μετά το συγχαρητήριο μήνυμά του την επομένη της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ, ο Δ. Δασκαλόπουλος επανήλθε με τοποδέστηρη του σε τελετή αποφοίτησης στο Αμερικανικό Κολέγιο «Ανατόλια» της Θεσσαλονίκης, το περασμένο Σάββατο, στην οποία χαρακτήρισε δετικά τα πρώτα δείγματα γραφής της κυβέρνησης, συμπληρώνοντας ότι αναμένονται και οι οικονομικές αποφάσεις, για τις οποίες δεν έξεφρασε καμιά ανησυχία. Απλώς, έξεφρασε την ανησυχία του για το δημόσιο έλλειμμα και χρέος, καθώς και για το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Δηλαδή, για τα ίδια ζητήματα που εκφράζουν συνεχώς την έντονη ανησυχία τους ο Προβόπουλος, ο Παπακωνσταντίνου και οι φυλλάδες που αβαντάρουν την κυβέρνηση.

ΥΓ: Ευχές στη νέα κυβέρνηση έστειλε και ο Σύνδεσμος Εταιρειών Εμπορίας Πετρελαιοειδών, σημειώνοντας ότι «πάντα δα είναι δίπλα στην Πολιτεία με συγκεκριμένες, τεκμηριωμένες και εφαρμόσιμες προτάσεις».

■ Επιχειρηση δημόσιων σχέσεων

Κάλεσε τους δημοσιογράφους και εμφανίστηκε σε δυο ραδιοφωνικούς σταδιούς την περασμένη Δευτέρα ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος, για να τους ανακοινώσει τι; Τίποτα επί της ουσίας της κυβερνητικής πολιτικής (αυτά δα ειπωδούν με τις προγραμματικές δηλώσεις), αλλά ότι οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ και του ΟΑΕΕ δα πληρωδούν κανονικά συντάξεις και δώρο Χριστουγέννων, διότι βρέθηκε λύση με... ενδοκυβερνητική συνενόηση! Τα ίδια ακριβώς διαβεβαίωνε προεκλογικά η ΝΔ. Γιατί, λοιπόν, κάνει τόσο ντρό ο Λοβέρδος με το αυτονότο; Γιατί το αυτονότο, όταν μετατρέπεται σε ζητούμενο, παράγει προπαγανδιστικά αποτελέσματα. Για τους συνταξιούχους όμως, το πρόβλημα δεν είναι η καταβολή των συντάξεων, που κάθε κυβερνηση φροντίζει να γίνεται, αλλά η αδηλότητα της σύνταξης που παίρνει η συντριπτική πλειοψηφία.

Πρόκληση στην Ακρόπολη

Οι λέξεις ΕΑΜ-ΕΛΑΣ δεν βγήκαν από το στόμα του Παπανδρέου, στην τηλεοπτική φίρεστα που οργανώθηκε και φέτος στην Ακρόπολη, για να τιμηθεί η επέτειος της απελευθέρωσης της Αθήνας. Κι ας είχε απελευθερώσει την Αθήνα ο ΕΛΑΣ έξι μέρες πριν καταφέρουν τα βρετανικά στρατεύματα. Αντίθετα, έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον παππού του, τον γερο-παππατζή, όπως έμεινε στην Ιστορία, προφανώς για να τονίσει τη συνέχιση της δυναστείας των Παπανδρέου.

«Η εθνική μνήμη μας διδάσκει», είπε ο παππατζής ο νεότερος. Πράγματι, μας διδάσκει. Μας διδάσκει για τα θανάτιμα σφάλματα που έκανε τότε η γησεία του κομμουνιστικού κινήματος και του ΕΑΜ, που παρέδωσαν την εξουσία στους Αγγλούς και τη μαριονέτα τους, τον γερο-παππατζή. Αυτόν, που λίγες μέρες μετά την εγκατάστασή του στον πρωθυπουργικό θώκο, έδωσε εντολή στα στρα-

τεύματα του στρατηγού Σκόμπη να θερίσουν με τα πολυβόλα το λαό της Αθήνας και του Πειραιά που διαδίλωνε κάτω από τα λάβαρα του ΕΑΜ. Αυτόν που έδωσε πλήρη κάλυψη στους δωσιλογους ταγματαλήτες και τους μετέτρεψε σε στρατό της «δημοκρατίας».

Δυστυχώς, όταν αδυνατίζει η ιστορική μνήμη, χορεύουν τα ποντίκια της ξενοδουλείας. Χρειάζεται απόθιμον θράσος για να βγαίνει σήμερα ο γεγονός του Παπανδρέου και να καμαρώνει ειδικά γ' αυτή την περίοδο της ιστορίας του παππού του. Ο παπέρος του, πιο πονηρός, απέφευγε να εκτεθεί με τέτοιες φιέστες στην Ακρόπολη. Εστελνε άλλους να εκφωνήσουν κάποιον δεκάρικο, χωρίς πλάτη-πολλά.

ΥΓ: Το γραφείο Τύπου του ΣΥΝ σχολίασε ως εξής την ομιλία Παπανδρέου στην Ακρόπολη: «Η αναφορά του πρωθυπουργού στον παππού του Γεώργιο Παπανδρέου υπήρξε σταχής». Πέραν

όλων των άλλων, φανερώνει την προσωπική του διάθεση να αιτοπροσδιορίζεται ως συνεχιστής της δυναστείας των Παπανδρέου! Ωστε αυτό είναι το πρόβλημα; Οτι ο Παπανδρέου αιτοπροσδιορίζεται ως συνεχιστής της δυναστείας; Ποια είναι τα «άλλα» που δεν αναφέρονται; Μήπως η δράση του Παπανδρέου ως πράκτορα και εντολοδόχου των Αγγλών, ως μακελάρη της Αντίστασης; Γιατί ντρέπονται να τα αναφέρουν; Πώς να μη ντρέπονται, όταν ο βουλευτής Παπανδρημούλης εκπροσώπησε επίσημα τον ΣΥΡΙΖΑ στη φιέστα της ξενοδουλείας, καμαρώνοντας σαν γύρφικο σκεπτάρι δίπλα στον πρώην διοικητή της ΚΥΠ Κοραντή, που εκπροσωπούσε το ΛΑΟΣ. Τουλάχιστον ο Περιοσός έχει την πονηρία να μη συμμετέχει σε τέτοιες φιέστες. Αυτοί είναι τόσο βουτηγμένοι στη θεομολογεία που δεν έχουν πρόβλημα να αγκαλιαστούν με το δωσιλογισμό υπό το παιάνισμα του εθνικού ύμνου.

Δυο δελφίνοι και μια φάλαινα

Με μια ειρωνική φράση, ο Γερ. Γιακουμάτος έδωσε το στίγμα της «διαμάχης αρχών» που εξελίσσεται στη ΝΔ. Απευθυνόμενος στον παρακαθήμενό του, στην εκπομπή του Πρετεντεράκου, Κ. Μαρκόπουλο, του είπε: «Όταν δεν μας βγαίνουν τα κουκιά, ανακαλύπτουμε τη βάση. Πεις το καθαρά, εγώ ανήκω στο Σαμαρά, όπως έπως να εγώ λέω ότι ανήκω στη Ντόρα». Κόκαλο ο Μαρκόπουλος από τον κυνισμό του Μάκαρου, άρχισε κυριολεκτικά να ρετάρει, επαναλαμβάνοντας εν ειδεί ποιήματος τα γνωστά επιχειρήματα περί ανάγκης προσφυγής στη βάση. Ομως, ο Γιακουμάτος είχε ήδη ξεγυμνώσει και τον ίδιο και τη δήθεν επιχειρηματολογία αρχών που προσπαθούσε να αναπτύξει.

Ολη η ιστορία είναι μια καθαρή εξουσιαστική μάχη.

Οποιος πάρει την αρχηγία του κόμματος έχει πάρα πολλές πιθανότητες να γίνει πρωθυπουργός μετά από μερικά χρόνια. Ο καθένας, λοιπόν, αναζητά τον καλύτερο τρόπο να φτάσει στο πρώτο σκαλό, που είναι η αρχηγία. Ή να πλαστιστέο όσο γίνεται πιο ψηλά, για να διεκδικήσει μεγαλύτερο μεριδίο στην κομματική εξουσία και να είναι έτοιμος να παραβούν φιλοξενητές. Φυσικά, η Μπακογιάννη δεν είναι πρωτάρα. Πήρε την πρόταση των δύο, τη βάφτισε δική της και της... άλλαξε τα φώτα: Να κάνουμε π

KONTRA

Πάνε περίπου δυο χρόνια από τότε που το φοιτητικό κίνημα σταμάτησε τις καταλήψεις, υποσχόμενο ότι θα αγωνιστεί «με όλα μέσα» και ότι θα παλέψει για το μπλοκάρισμα του νόμου-πλαίσιο στην πράξη. Με τη δύναμη της αδράνειας που είχε αφήσει η φοιτητική κινητοποίηση, δεν επετράπη σε πρώτη φάση να υλοποιηθούν οι σχετικές διατάξεις του νόμου, ενώ το υπουργείο και τα τμήματα ήταν αρκετά επιφυλακτικά και προσεκτικά στις κινήσεις τους. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, και αφού γινόταν πλέον αντιληπτό από τους αρμόδιους ότι τα «καύσιμα» του κινήματος τελείωσαν, άρχισαν δειλά-δειλά να περνούν κάποιες από τις διατάξεις του νόμου-πλαίσιο.

Πρώτα δοκίμασαν τις πρυτανικές εκλογές. Συνάντησαν όμως την άμεση δυναμική αντιδραστή μιας αγωνιζόμενης μειοψηφίας, που όπου μπόρεσε κατάφερε να μπλοκάρει την εφαρμογή του νόμου. Οι δυνάμεις ήταν περιορισμένες και έτοι σε αρκετά τμήματα ή διάταξη εφαρμόστηκε κανονικά ή σχεδόν κανονικά. Μπορεί αυτή η αγωνιζόμενη μειοψηφία να μην κατάφερε να μπλοκάρει τη συγκεκριμένη διάταξη του νόμου, κατάφερε όμως να αναδείξει το θέμα σε όλη την κοινωνία και να καταστήσει την εκλογική διαδικασία ένα «δημο-

κρατικό» θέατρο σκιών.

Οσο όμως η απουσία του κινήματος μεγάλωνε τόσο τα τμήματα των ΑΕΙ και «Α»ΤΕΙ έπαιρναν θάρρος και άρχισαν να πρωθυπουργούν και άλλες διατάξεις. Αρχισαν, λοιπόν, να δοκιμάζουν διάφορες «νόμιμες» οδούς, κυκλοφορώντας κουρελόχαρτο που ζητούσαν τη συγκατάθεση των φοιτητών για το πολλαπλό σύγγραμμα ή την αξιολόγηση του διδακτικού πρωσωπικού. Συνάντησαν, όμως, την απαξία και την αδιαφορία των φοιτητών. Ετσι, το σχέδιό τους έμοιαζε να μην τους λάβει.

Η επόμενη φάση του σχεδίου είναι όντως ευρηματική, αφού ξεκίνησε ένας ηλεκτρονικός εκβιασμός των φοιτητών και σπουδαστών. Μέσω των ηλεκτρονικών σελίδων των τμημάτων εξαναγκάζουν τους φοιτητές να αποδέχονται τα πολλαπλά συγγράμματα και την ανώτατη διάρκεια φοίτησης,

δηλαδή την εν δυνάμει διαγραφή τους, ταυτόχρονα με την εγγραφή τους στο εξάμηνο ή τη δήλωση των μαθημάτων. Μπορεί σε αυτή τη φάση να ακολουθείται αυτή η τακτική από τα ΤΕΙ της χώρας, ενώ τα περισσότερα ΑΕΙ τηρούν «σημή ιχθύος», όμως αρχίζει να δημιουργείται προηγούμενο και να επιβεβαιώνεται έμπρακτα η μέθοδος για την μελλοντική εκβιαστική εφαρμογή του νόμου σε όλα τα τμήματα της χώρας.

Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να αναλογιστεί τις ευθύνες του. Σε αυτή τη φάση, που ο νόμος εφαρμόζεται, ακόμα και αν υπήρχαν οι δυναμικές μειοψηφίες με διάθεση να μπλοκάρουν τον νόμο όπου αυτός εφαρμόζεται, δεν θα ήταν δυνατό να πετύχουν κάπι σημαντικό. Ο χρόνος απράξιας που τεράσσεις καταλυτικά ενάντια στο φοιτητικό κίνημα και έως την έρθοντας σημαντικό πλεονέκτημα στον αντίπαλο.

Αν αναλογιστούμε ότι από το τελευταίο μεγάλο ξέσπασμα του φοιτητικού κινήματος έχουν περάσει ήδη τρία ακαδημαϊκά έτη, ότι ένα μεγάλο μέρος του παλιού «μπλοκ καταλήψεων» έχει... συνταξιοδοτηθεί λόγω ηλικίας και ότι οι σημερινοί τριτοετείς δεν έχουν την εμπειρία των παλιότερων αγωνιστών φοιτητών, γίνεται φανερό ότι τα καθήκοντα του κινήματος είναι αιχμένα.

Πρέπει όμεσα ν' αρχίσει ζύμωση με όλα τα μέσα, ώστε να αναδειχτούν όλες οι πλευρές του νόμου-πλαίσιο και του νόμου για την αξιολόγηση. Να οργανωθούν ανοικτές εκδηλώσεις και συζητήσεις μέσα στις σχολές, ώστε οι νέοι φοιτητές να μπορούν να έρθουν σε επαφή με ζητήματα που οι παλιότεροι θεωρούν δεδομένα. Να συγκληθούν άμεσα Γενικές Συνελεύσεις, ώστε να ανοίξει ο δρόμος της ζύμωσης και της πολεμικής προς τις καθεστωτικές

παρατάξεις.

Να πιεστεί η ΠΑΣΠ να πάρει θέση, αφού η νέα κυβέρνηση μέχρι στιγμής «νίπτει τας χείρας της» και δεν μας έχει πει κουβέντα για το τι πρόκειται να κάνει. Προφανώς, θεωρεί δεδομένη την εφαρμογή του νόμου. Να γίνει κατανοητός ο ρόλος ΠΙΚΣ και ΑΡΕΝ, που καλούσαν σε «άλλες μορφές αγώνων» και «μπλοκάρισμα του νόμου στην πράξη», υπονοώντας ότι θα δράσουν πυροσβεστικά, ώστε να μην κάνουν τίποτα στην πράξη, ρίχνοντας τις δυνάμεις τους στην ψηφοθηρία και σήμερα στην παρασκηνιακή νεκρανάσταση του ππάνω πάνω της ΕΦΕΕ.

Το φοιτητικό κίνημα δεσμεύτηκε πριν δύο χρόνια, μέσα από ιδιαίτερα μαζικές διαδικασίες, να μπλοκάρει το νόμο στην πράξη. Καθήκον των αγωνιζόμενων φοιτητικών πρωτοποριών είναι να παλέψουν ώστε αυτές οι αποφάσεις να γίνουν πράξη. Δεσμεύτηκε να μπλοκάρει την εφαρμογή του νόμου, όπου αυτή εκδηλώνεται. Για να μην αποτελέσουν μακρινό παρελθόν αυτές οι δεσμεύσεις, θα πρέπει με συστηματική δουλειά να στοχεύσουμε στην ανάπτυξη ενός νέου δυναμικού φοιτητικού κινήματος, ικανού να αποτρέψει την εφαρμογή αυτών που πέρασαν και να απαντήσει δυναμικά σε όλα αυτά που έρχονται.

Γιάννης Ξ.

■ Ο νόμος-πλαίσιο εφαρμόζεται

Το φοιτητικό κίνημα απουσιάζει

■ ΤΕΙ Πειραιά

Περνούν εκβιαστικά την «ανώτατη διάρκεια φοίτησης»

Σε εκβιαστική εφαρμογή της «ανώτατης διάρκειας φοίτησης» προχωρά το τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστικών Συστημάτων στο ΤΕΙ Πειραιά. Οι σπουδαστές καλούνται, μέσα από την προσωπική τους σελίδα την ηλεκτρονική σελίδα τμήματος, να ανανεώσουν το εξάμηνο σπουδών τους και ταυτόχρονα να αποδεχτούν την ανώτατη διάρκεια φοίτησης της σχολής.

Ο νόμος-πλαίσιο στο άρθρο 14 και το ΠΔ 160/2008 (ο περίφημος «πράττυπος εσωτερικός κανονισμός για την λειτουργία των ΑΕΙ») στο άρθρο 14 αναφέρουν ακριβώς τη διαδικασία διαγραφής των φοιτητών-σπουδαστών. Οι φοιτητές ή σπουδαστές χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες: Σε αυτούς που εισήχθησαν στα ιδρύματα από το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008 και μετά, που το ανώτατο όριο σπουδών τους είναι το γνωστό 2ν. Σε αυτούς που ήταν ήδη φοιτητές κατά το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008 (έτος έναρξης εφαρμογής του νόμου) που το ανώτατο όριο σπουδών τους είναι ν+5 έτη. Τέλος, στους λεγόμενους επί πτυχίων φοιτητές, δηλαδή αυτούς που είχαν ξεπεράσει το ανώτατο όριο σπουδών (4 ή 5 έτη) κατά το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008. Γ' αυτή την τελευταία κατηγορία το ΠΔ ορίζει ως ανώτατο όριο σπουδών τα πέντε χρόνια, που μετρούνται από την επόμενη χρονιά, που μετρούνται από την επόμενη χρονιά από την έναρξη ισχύος του ΠΔ (2008). Δηλαδή, αυτή η κατηγορία φοιτητών μπορεί να είναι «ενεργοί» μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2013-2014. Επίσης, υποχρεώνονται οι φοιτητές και σπουδαστές αυτής της κατηγορίας να δηλώσουν εάν επιθυμούν τη συνέχιση

των σπουδών τους.

Για τις πρώτες δύο κατηγορίες φοιτητών τα προβλήματα με το υπουργείο και τα τμήματα θ' αρχίσουν να εμφανίζονται μετά το 2012, αφού τότε θα αρχίσουν να διαγράφονται οι πρώτοι, βάσει του νόμου. Ομως το πρόβλημα με τους φοιτητές και σπουδαστές που ήταν ήδη επί πτυχίων το 2007-2008 είναι ότι καλούνται να δηλώσουν άμεσα εάν επιθυμούν να συνέχισουν τις σπουδές τους.

Το τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστικών Συστημάτων του ΤΕΙ Πειραιά δοκίμασε την περσινή χρονιά να αποσπάσει χωρίς επιτυχία τη δήλωση για συνέχιση των σπουδών. Συνάντησε την αδιαφορία και την άρνηση των σπου-

δαστών και συνυπολογίζοντας την κακή οργάνωση των μηχανισμών του τμήματος προφανώς δεν κατάφερε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Ετσι, επανέρχεται φέτος εκβιάζοντας τους σπουδαστές: «Αν θέλετε να συνέχισετε να σπουδάζετε, είστε υποχρεωμένοι να δεχτείτε το ανώτατο όριο σπουδών», τους λέει ουσιαστικά, αφού για να γραφτεί κάποιος στο επόμενο εξάμηνο αναγκαστικά πρέπει να αποδεχτεί το ανώτατο όριο σπουδών. Ο σπουδαστής που εγγράφεται στο εξάμηνο χαρακτηρίζεται «ενεργός» και λαμβάνει το τρομοκρατικό μήνυμα ότι «η μη ανανέωση εγγραφής σας στο επόμενο εξάμηνο ΙΣΟΔΥΝΑΜΕΙ με ενεργοποίηση της διαδικασίας ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ σας από τα μητρώα της σχολής».

Το συγκεκριμένο τμήμα είναι ένα από αυτά που έπεσαν στην αντίληψη μας να εφαρμόζουν το συγκεκριμένο μέτρο. Στο μέλλον είναι σίγουρο ότι ακόμα περισσότερα τμήματα θα προσθητίσουν στον εκβιασμό. Το ζητούμενο είναι να μπορέσει να αναλάβει δράση το φοιτητικό κίνημα που δεσμεύτηκε να καταφέρει το νόμο στην πράξη. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να μπαίνουν οι φοιτητές-σπουδαστές στη λογική των τμημάτων τους και να διαχωρίζονται σε «πταλιούς» και «νέους». Ολοι, αργά ή

Το συνθισμένο διαπάρατα-
ξιακό μάζωμα που κανονί-
ζει κάθε χρόνο την ημερομηνία
των φοιτητικών εκλογών –πά-
ντα φυσικά παρασκηνιακά,
ερήμην των φοιτητικών συλ-
λόγων– αποφάσισε φέτος να
καθορίσει ως χρόνο διεξαγω-
γής Πανστουδαστικού Συνε-
δρίου για την ανασύσταση της
ΕΦΕΕ το διάστημα 23 με 25
Οκτωβρη. Το γραφειοκρατικό
μόρφωμα, που ψόφησε πριν
14 χρόνια, επιχειρούν να ανα-
στήσουν με διοδικασίες expre-
ss οι φοιτητικές παρατάξεις
ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, Περισσού και ΣΥ-
ΡΙΖΑ. Ο λόγος που επικαλού-
νται και οι τέσσερις (κρατηθεί-
τε: ακόμη και η ΔΑΠ) είναι η
ανάγκη... οργάνωσης του φοι-
τητικού κινήματος!

Μετά τις μαζικές και μαχητικές φοιτητικές καταλήψεις των ετών 2006 και 2007 και ειδικά μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, στην οποία χιλιάδες νέοι κατέκλυσαν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα του κέντρου, για να συγκρουστούν βίαια με τις δυνάμεις καταστολής, οι καθεστωτικές δυνάμεις στα πανεπιστήμια σύμπτηξαν ενιαίο μαύρο μέτωπο για να χτυπήσουν το φοιτητικό κίνητρο, με καθημερινά γκεμπελικά ρεπορτάζ ενάντια στις «δυνάμεις που λυμαίνονται το άσυλο, και καταστρέφουν το δημόσιο πανεπιστήμιο», όπως ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να δώσει για ακόμη μια φορά τα διαπιστευτήριά του στο σύστημα.

■ Κυβέρνηση
Ιδια π

Γ' αυτό και η Αννα Διαμαντοπούλου πάνω απ' όλα δε θέλει να συγκρουστεί με την ΕΕ και να της χαλάσει τα σχέδια. Άλλωστε, ουδέποτε το ΠΑΣΟΚ αμφισβήτησε την ύπαρξη των κολεγίων και ουδέποτε έθεσε θέμα τερματισμού της λειτουργίας τους. Δια της πλαγίας οδού, λοιπόν, επιτυγχάνεται η παρουσία των ιδιωτικών πανεπιστημάτων στην Ελλάδα (αφού δεν κατέστη δυνατόν αυτή να διασφαλιστεί μέσω του ορθού δρόμου, της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος), ένθερμος υποστηρικτής της οποίας υπήρξε πάντοτε ο Γιώργος Παπανδρέου. Από την άλλη, η Αννα Διαμαντοπούλου έχει να αντιμετωπίσει τη σύσσωμη αντίθεση και του πανεπιστημιακού κατεστημένου και των καθηγητών των ΤΕΙ και προπαντός την οργή των φοιτητών, την οποία φοβάται δύο τίποτε άλλο μην ξεσπάσει, προκαλώντας ανάσχεση στα γενικότερα σχέδια του υπουργείου Παιδείας και της κυβέρνησης. Γ' αυτό, ως προς το θέμα που προέκυψε, με τη χορήγηση των αδειών λειτουργίας στα 40 -με τα παραρτήματά τους κολέγια, στο παρά πέντε των εκλογών από τον Σπηλιωτόπουλο, κρατά μια μεσοβέζικη στάση, προσπαθώντας να αγοράσει χρόνο. Αυτό σημαίνει η «επανεξέταση όλων των φακέλων και των αδειών λειτουργίας», που μπορεί να οδηγήσει ίσως και στην αφαίρεση κάποιων αδειών, ώστε να κρατηθούν τα προσχήματα, ενώ θα αφήνεται ανέγγιχτη η ίδια η ουσία αυτής της πολιτικής, που στο βάθος της έχει την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της κοινοτικής οδηγίας 36/05 για την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των

■ Επιχειρούν να νεκραναστήσουν την ΕΦΕΕ

Να μην τους περάσει

μα. Υπενθυμίζουμε ότι λήγες βδομάδες πριν τις τελευταίες φοιτητικές εκλογές (18 Μάρτη) ο Αλαβάνος έστελνε επιστολή στον Γιωργάκη, καλώντας τον να πάρει θέση υπέρ της σύστασης της ΕΦΕΕ, με κύριο λόγο... την προάσπιση του ασύλου, για να εισπράξει την συγκαταβατική και συναινετική απάντηση του Παπανδρέου. Είχε προηγηθεί, βέβαια, το ανελέητο φασιστικό σφυροκόπημα της «κοινής γνώμης» από τα ΜΜΕ, με καθημερινά γκεμπελικά ρεπορτάζ ενάντια στις «δυνάμεις που λυμαίνονται το άσυλο, και καταστρέφουν το δημόσιο πανεπιστήμιο», όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να δώσει για διερευνούν τυχόν ευθύνες όσων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας «ολιγωρούν ή κάνουν τα στραβά μάτια» για την ύπαρξη καταλήψεων, ακόμη και στεκιών μέσα στο πανεπιστημιακό άσυλο! Την ίδια στιγμή, η κατάληψη της πρωτείας του ΑΠΘ με αιτήματο ενάντια στις εργολαβίες, χαρακτηριζόταν απ' όλα τα μίνια ως άντρο «τρομοκρατών». Ο Περισσός, βέβαια, έχει την πρωτιά σε όλες αυτές τις εξελίξεις. Εσπευσε από την πρώτη μέρα της εξέγερσης να στηρίξει τη «νόμιμη» βίᾳ της αστικής εξουσίας ενάντια στην «παράνομη» βίᾳ των εξεγερμένων νέων.

ακόμη μια φορά τα διαπιστευτήριά του στο σύστημα.

Θα θυμόσαστε εκείνη την περίοδο. Εφτασε τότε ο Σανιδάς να εντέλλεται τους εισαγγελείς να καταγράφουν τους κατειλημμένους χώρους και να

πολιτικής σκηνής, και προσφέρονται έτοιμες στο ιδεολογικό οπλοστάσιο της κρατικής καταστολής. Γιατί, βέβαια, η οργάνωση του φοιτητικού κινήματος περνάει μέσα από το δυνάμωμα των Γενικών Συνελεύσεων, τη μαζικοποίηση των μαχητικών ενεργειών ενάντια στις διοικήσεις των ιδρυμάτων που προωθούν την αντιδραστική μεταρρύθμιση στις σχολές. Γιατί η οργάνωση του φοιτητικού κινήματος προσκρούει στις κατάπτωσες αποφάσεις των ολιγομελών ΔΣ των συλλόγων, που εκλέγονται μια φορά το χρόνο και δεν λογοδοτούν σε κανένα και πουθενά (ούτε εκλογοαπολογιστικές συνελεύσεις γίνονται πια) και που σχεδόν πάντα –στη συντριπτική τους πλειοψηφία– αντιστρατεύονται τη σύγκληση Γενικών Συνελεύσεων τις κρίσιμες στιγμές που οι σύλλογοι πρέπει να βγουν στο δρόμο, να

κλείσουν τα κτίρια, να συγκρουστούν με τις αποφάσεις του υπουργείου. Γιατί το ακαδημαϊκό άσυλο δεν είναι «άσυλο ιδεών» γενικά και αόριστα, όπως διατυπώνιζουν από τα κανόνια καθημερινά τα παπαγαλάκια της εξουσίας και στογντάρουν στο σύνολό τους οι εκπρόσωποι της ψευτοαριστεράς, αλλά πρωτίστως άσυλο πολιτικών ιδεών, άσυλο πολιτικής δράσης, της όποιας δράσης επιλέγουν οι αγωνιζόμενοι φοιτητές μέσω των διαδικασιών του κινήματος.

ματεία θα συγκληθεί, θα μοιραστούν κάρτες συνέδρων στους αντιπροσώπους που θα ορίσει κάθε παράταξη που κατέβηκε στις εκλογές και όλα μέλι γάλα!

Οι καιροί ου μενετοί για την πέμπτη φάση στα πανεπιστήμια. Ερχονται ζόρικες μέρες. Οξύνονται οι καταστάσεις. Πλησιάζει η μέρα της ψήφισης της κοινοτικής οδηγίας που εξισώνει επαγγελματικά δικαιώματα απτοφοίτων κολεγίων με αυτά των πανεπιστημίων. Δόθηκαν μαζικά, κυριολεκτικά νύχτα, τέσσερις μέρες πριν τις εκλογές, άδειες σε κολέγια. Το καλοκαίρι επιχειρήθηκε νέα ψευτοανωτοποίηση των ΤΕΙ. Η νέα κυβέρνηση παρέλαβε τη σκυτάλη από την προηγούμενη, συνεχίζοντας ακάθεκτη την αντιδραστική μεταρρύθμιση, με μεγαλύτερο πάθος. Γ' αυτό και αναζητά «πτευόθυμους συνομιλητές». Το αστικό κράτος πρέπει να ελέγξει έγκαιρα την κατάσταση στα πανεπιστήμια. Η ψευτοαριστερά του κοινοβουλίου πρέπει να επιβεβαιώσει το ρόλο που επάξια ανέλαβε εδώ και δεκαετίες: το ρόλο του αμφοτισέρ των κοινωνικών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

■ Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ

Ιδια πολιτική για τα κολέγια

απόφοιτων των κολεγίων, που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Άλλωστε, η ίδια η Διοικητική ομάδα δεν μπορούσε να το πει σαφέστερα: «προτεραιότητά μας είναι μια συνολική πολιτική που αφορά και στην Ευρώπη αλλά και σε εθνικό επίπεδο, για διαδικασίες ελέγχου και πιστοποίησης στο σύνολο της μεταλυκειακής ιδιωτικής εκπαίδευσης, στην οποία ανήκουν τα κολέγια», δήλωσε, ανακοινώνοντας το «πάγωμα» των αδειών λειτουργίας των κολεγίων. Πληρής όμως, σε όλα αυτά τα «μαργαλώματα» δόθηκε προθεσμία 2-3 μηνών, ώστε να προσαρμοστούν στα «έα δεδομένα» που θα θέσει το υπουργείο Παιδείας. Από δω και μπρος τα γνωστά παπιγαλάκια του Τύπου ανέλαβαν να επεξεργαστούν την «κοινή γνώμη», παίζοντας στο επικοινωνιακό παιχνίδι, στο οποίο έχει επιδοθεί με τα μπουνιαία κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Και τι δε γράφουν στις φυλλάδες τους, για ελέγχο, λέει στα αναλυτικά προγράμματα σπουδών των κολεγίων, στα ακαδημαϊκά προσόντα του διδακτικού πρωσαπτικού και στις υποδομές. Ομως, όλοι γνωρίζουν (και παλιότερα επί Στυλιανίδη και Σπηλιωτόπουλου το επεσήμαναν στην αρθρογραφία τους, ενώ τώρα το έχουν «ξεχάσει») και το υπουργείο Παιδείας πολύ περισσότερο γνωρίζει, πως καμιά τέτοια παρέμβαση, κανέναν τέτοιον ελέγχο δεν μπορεί να ασκήσουν οι ελληνικές αρχές. Ας θυμηθούμε τις χαρακτηριστικές αποστροφές από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστήριου, που καταδίκασε την Ελλάδα για την παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας για την αναγνώριση των διπλωμάτων, και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής:

◆ «Με το σύστημα της οδηγίας 89/48 (προπάτορα της οδηγίας 36/05), ένα δίπλωμα αναγνωρίζεται όχι λόγω της ουσιαστικής αξίας της εκπαίδευσης που πιστοποιεί, αλλά διότι καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα». «Οι σπουδές δεν πρέπει οπωσδήποτε να έχουν πραγματοποιηθεί σε πανεπιστήμιο ή σε ανώτατο εκπαίδευτικό ίδρυμα... αρκεί να πρόκειται για ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου». Πρόκειται για πλήρη απαξίωση της αξίας της εκπαίδευσης, που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο, που αποδεικνύει περίτρανα ότι για το μόνο που νοιάζεται το ευρωπαϊκό κεφάλαιο είναι η απόκτηση βασικών δεξιοτήτων, που θα καθιστούν εφικτό το μέγιστο βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και την «ελεύθερη» διακίνησή τους.

λαδή, στην περίπτωση των κολεγίων, που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, την πιστοποίηση των σπουδών και των «διπλωμάτων» αναλαμβάνουν αποκλειστικά τα ξένα πανεπιστήμια.

◆ «Το άρθρο 16 του Ελληνικού Συντάγματος δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής προκειμένου περί σπουδών παρεχομένων βάσει συμφωνιών δικαιοχρήσεως, εφόσον αυτές εντάσσονται στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα». Οπέρ σημαίνει πως τα κολεγια, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιοχρηστής με ξένα πανεπιστήμια, αν

και λειτουργούν σε ελληνικό έδαφος, δεν είναι ελληνικές εκπαιδευτικές επιχειρήσεις, αλλά ιδρύματα που εντάσσονται στο εκπαιδευτικό σύστημα των κρατών όπου εδρεύουν τα συνεργαζόμενα πανεπιστήμια και επομένως η Ελλάδα οφείλει να κάνει «τουμπεκί». Πρόκειται για ισχυρότατο χαστούκι στον ελληνικό καπιταλισμό και σε όλους τους επιδιοξύους διοχειριστές του από το κεφαλαίο των ισχυρών ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ.

Το αυστηρό μήνυμα της ΕΕ είχε λάβει η προηγούμενη κυβέρνηση, η οποία είχε φροντίσει να το πρωθήσει μέσω δυο υπουργικών αποφάσεων, που έκαναν «κόσκινο» τις αρχικές υποκριτικές διατάξεις του νόμου Στυλιανίδη για τα κολέγια, ενώ στο ίδιο πνεύμα ήταν και το ΠΔ ενσωμάτωσης της Οδηγίας 36/05, που η ΝΔ έκρυψε στα συρτάρια της χωρίς να προλάβει να το δημοσιεύσει. Εδώ λέγονται τα «άγκα-άγκα» και η «σκόρπιστακή». Αφαιρείται εντελώς από το ελληνικό κράτος το δικαίωμα ελέγχου στα προγράμματα σπουδών των κολεγίων, που καταρτίζονται από τα συνεργαζόμενα ξένα πανεπιστήμια, ενώ και η δημοσιωγία για τον «έλεγχο» των ακαδημαϊκών προσδότων του διδακτικού προσωπικού γρήγορα ξέφτισε, αφού το ποσοστό των διδα-

χορηγηθεί στους απόφοιτους των κολεγίων από τα συνεργαζόμενα ξένα πανεπιστήμια και θα αρκείται στον έλεγχο της αντιστοίχησης των σπουδών με τα ελληνικά πανεπιστήμια ή ΤΕΙ. Σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις (π.χ. αν η διάρκεια σπουδών είναι μικρότερη κατά ένα τουλάχιστον έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα) θα μπορεί να απαιτήσει και κάποια πρακτική άσκηση προσαρμογής στον αιτούντα την αναγνώριση ή δοκιμασία επάρκειας. Αντε να μπουν και κάποια παραπάνω κριτήρια στην υλικοτεχνική υποδομή. Άλλωστε, ο πρόεδρος του Συνδέσμου των κολεγιαρχών Καρκανιάς, δήλωσε πως τα κολέγια επιζητούν τον έλεγχο (προφανώς αυτός έχει εξασφαλίσει τους δικούς του) για να αναγνωριστεί και πιστοποιηθεί στον ελληνικό λαό η αξία τους ως πανεπιστημίων.

οκόντων που κατέχουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο (συνολικά) ορίζεται στο 30% (στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια για να γίνει κάποιος καθηγητής απαιτείται να κατέχει υποχρεωτικά διδακτορικό τίτλο σπουδών). Οι δε εκπτώσεις στις «αυστηρές προδιαγραφές» της υλικοτεχνικής και κτηριακής υποδομής έδωσαν και πήραν, για να φθάσουν τελικά να θε-

ωρούνται επαρκή τα 300 τετρ. μέτρα!

Στο μεγαλοπρεπές αυτό φρύσιμο της ΕΕ, η Διαμαντοπούλου, τότε υπεύθυνη Παιδείας του ΠΑΣΟΚ, έβλεπε απλώς πως «ψιχαλίζε» και μιλούσε «για στένεμα των περιθωρίων στα κράτη μελι για θέτουν κριτήρια ποιότητας!» (sic). Πρότεινε δε τη δημιουργία Ανεξάρτητης Αρχής Πιστοποίησης Ελέγχου και Αξιολόγησης των κολεγίων, κάπι που κάνει και σήμερα όντας υπουργός. Είναι σίγουρο, όμως, πως όποιος επιθετικός προσδιορισμός κι αν κοσμήσει την Αρχή που θα διεξάγει τον «ελεγχό», αυτή το μόνο που θα μπορεί να κάνει είναι να ελέγχει την πληρότητα των απαιτούμενων δικαιολογητικών, πιστοποιητικών και τίτλων εκπαίδευσης, κ.λπ., που θα έχουν χορηγηθεί στους απόφοιτους των κολεγίων από τα συνεργαζόμενα ξένα πανεπιστήμια και θα αρκείται στον ελεγχό της αντιστοίχησης των σπουδών με τα ελληνικά πανεπιστήμια ή ΤΕΙ. Σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις (π.χ. αν η διάρκεια σπουδών είναι μικρότερη κατά ένα τουλάχιστον έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα) θα μπορεί να απαιτήσει και κάποια πρακτική άσκηση προσαρμογής στον αιτούντα την αναγνώριση ή δοκιμασία επάρκειας. Αντε να μπουν και κάποια παραπάνω κριτήρια στην υλικοτεχνική υποδομή. Άλλωστε, ο πρόεδρος του Συνδέσμου των κολεγιαρχών Καρκανιάς, δήλωσε πως τα κολέγια επιζητούν τον έλεγχο (προφανώς αυτός έχει εξασφαλίσει τους δικούς του) για να αναγνωριστεί και πιστοποιηθεί στον ελληνικό λαό η αξία τους ως πανεπιστημίων.

Για να είστε σήγουροι για τη συνέχεια του έργου, ρίξτε μια ματιά στα δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών, που κάνουν λόγο για σχετικές μελέτες των υπηρεσιών της Κομισιόν να φάνε και τα κολέγια από την πίτια των κονδυλίων, που πταίρουν έως σήμερα μόνο τα δημόσια πτωτιστήματα και ΤΕΙ.

Γιούλα Γκεσούλη

κτάκτο στρατοδικειο No 5

■ 92η συνεδρίαση

Παρασκευή, 9.10.09

Ο Βαγγέλης Πισσίας, μάρτυρας υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, αναφέρθηκε αρχικά στο φαινόμενο της πολιτικής βίας γενικά και της ένοπλης επαναστατικής βίας στην Ελλάδα της μεταπολίτευσης ειδικότερα. Η οργάνωση του ΕΛΑ, είπε, είναι γένημα της εποχής. Στις συνήθεις της μεταπολίτευσης ιδρύονται ιδεολογικά και πολιτικά ρεύματα που επιδιώκουν τη συσπείρωση σε μια μαχητική βάση, την προετοιμασία για μια νικηφόρα μελλοντική σύγκρουση, έχοντας όχι μόνο την εμπειρία παλιότερων ρευμάτων και την εμπειρία της δικτατορίας, αλλά και επιρροές από την ανάπτυξη των κινημάτων σε όλο τον κόσμο και κυρίως τη Λατινική Αμερική.

Για τις συνήθεις του ελληνικού αντάρτικου πόλεων, ο ΕΛΑ υπήρξε μια μαζική οργάνωση, στην οποία ουμετείχαν δεκάδες μέλη. Οργανωτικά συγκροτούνταν στη βάση αυτόνομων ομάδων. Ο ιστός που ένωνε αυτές τις ομάδες ήταν πολιτικοϊδεολογικός και όχι οργανωτικός. Απαντώντας σε ερώτηση της πρόεδρου για το ρόλο που είχε ο Χρ. Τσιγαρίδας, ο μάρτυρας απάντησε ότι αυτό μόνο ο ίδιος ο Χρ. Τσιγαρίδας μπορεί να το πει. Κανένας δεν μπορεί να περιγράψει αυτό το ρόλο με βάση εικασίες. Εκείνο που μπορεί να ειπωθεί είναι ότι κάθε άνθρωπος, με βάση τα πρωτικά του χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς του, προσωπικούς, επαγγελματικούς κ.λπ., αναλαμβάνει μια ορισμένη δράση στο πλαίσιο της οργάνωσης. Το «δύοι τα κάνουν όλα» ισχύει σαν γενική ιδέα, σαν αναίρεση της ιεραρχικής δομής, όχι σαν δόγμα για τη δράση του καθένα, γιατί απλούστατα υπάρχουν οι περιορισμοί που προαναφέρθηκαν.

Ο Β. Πισσίας προσπαθούσε να εξηγήσει κάποια πράγματα αναλυτικά, περιγράφοντας τις διαλεκτικές σχέσεις που προσδιορίζουν πολιτικές στάσεις και συμπειροφέρες, η πρόεδρος όμως ήθελε απαντήσεις μονοσήμαντες, του τύπου «πότε αποχωρεί ένα μελος», «γνωρίζετε πότε αποχωρήσει ο Χρ. Τσιγαρίδας» κ.λπ. Δεν την αδικούμε. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της μετατροπής ενός φαινόμενου της Ιστορίας σε ποινικό φαινόμενο. Πώς να κατανοήσεις ένας δικαστής ένα πολιτικό φαινόμενο στην εξελίξη του και τον τρόπο με τον οποίο ο μετέχοντες σ' αυτό το πολιτικό φαινόμενο το βιώνουν; Δεν έχει το βασικό μπαγκράουντ για να προσεγγίσει το φαινόμενο στην ιστορική του διάσταση. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι η πρόεδρος έφτασε στο σημείο να υποβάλει φρονηματικό τύπου ερωτήσεις στον μάρτυρα, ρωτώντας τον αν εγκρίνει τις ενέργειες του ΕΛΑ! Δεν κάνω αξιολογικές κρίσεις σ' ένα δικαστήριο, απάντησε αυτός, θα προσπαθήσω να εξηγήσω τις ενέργειες. Αυτό και έκανε, καταλήγοντας πτώσης εκφράστη, φρονηματικό τύπου ερωτήσεις στον μάρτυρα, είτε έδρασαν πολύ, είχαν διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες και διαφορετικές πολιτικές προσεγγίσεις.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας, που όπως γνωρίζουν οι ουσιητικοί αναγνώστες της στήλης νομίζει ότι μπορεί να συζητήσει και πολιτικοϊδεολογικά θέματα, πήγε τη συζήτηση ακόμα και στην εξέγερση του περασμένου Δεκέμβρη, επιδιώκοντας με τη γνωστή, φτηνιάρικη επιχειρηματολογία περί κακομοίρηδων που έχασαν τις περιουσίες τους και εργαζόμενων που έχασαν τις δουλειές τους, να αποσπάσει από τον Β. Πισσία δήλωση αποκήρυξης της βίας. Πήρε την πρέπουσα απάντηση και ευτυχώς που παρενέβη η πρόεδρος να τον σώσει, σταματώντας την παραπέρα συζήτηση. Αυτά τα παιδιά –είπε ο Πισσίας–

μη και η κατανομή ρόλων είναι μια μεταβλητή διαδικασία, που υπάγεται στην πολιτική και ιδεολογική κίνηση μέσα στην οργάνωση και στην προσαρμογή της στη μεταβαλλόμενη κοινωνική και πολιτική συγκυρία. Ελεγε, έλεγε ο Πισσίας, προσπαθούσε να εξηγήσει, αναφερόταν σε μελέτες και συγγραφείς και στο τέλος ο εισαγγελέας ξαναρώταρε: «Δηλαδή, ποιος την έγραφε την προκήρυξη!!! Αναφερόταν ο Πισσίας στο ρόλο που ταίζουν οι σύνδεσμοι σε μια παράνομη δομή και ο εισαγγελέας ρωτούσε: «Ητο ο κομιστής» (στο μυαλό του ήταν η ιστορία με το DVD Ζαχόπουλου)!

Η σκυτάλη ξανά στην πρόεδρο: «Κύριε μάρτυρα, γνωρίζετε αν ο ΕΛΑ είχε περιφερειακά μέλη». Μπορείτε να μου εξηγήσετε τι εννοείτε με τον όρο περιφερειακά μέλη; ρώτησε ο Β. Πισσίας. Γιατί αν εσείς δίνετε το βάρος στα «μέλη» και εγώ στην «περιφέρεια», δεν θα μπορέσουμε να συνεννοηθούμε. «Γυναίκες υπήρχαν στον ΕΛΑ». Πού να το έρει ο μάρτυρας; Προσπάθησε να αναφερθεί στο ρόλο της γυναικίας στο κίνημα, η πρόεδρος όμως ήθελε συγκεκριμένη απάντηση. Δηλαδή, αυτό που δε μπορούσε να απαντήσει συγκεκριμένα ο μάρτυρας.

Ο εισαγγελέας, με ύφος χλίδων Κλουζό και νομίζοντας πως έπικειται λαβύρακι, βρήκε από τα πρακτικά μια αναφορά του Β. Πισσία σε προηγούμενη δίκη, ότι ο Χρ. Τσιγαρίδας έχει την ικανότητα εκφοράς πολιτικού λόγου και ζήτησε επιβεβαίωση. Με στοικότητα το μάρτυρας εξήγησε στο αυτονότο: φυσικά και εκφέρει πολιτικό λόγο ο Τσιγαρίδας. Τον ακούσατε και θα τον ξανακούσετε. Ο εισαγγελέας, όμως, ήθελε αλλά. Ήθελε σώνει και καλά να του πει ο Πισσίας πως μόνο ο διανοούμενοι έχουν την ικανότητα εκφοράς πολιτικού λόγου και όχι «εκείνος που χτυπάει το σφυρί!» Εξηγούσε υπομονετικά ο Πισσίας, με αναφορές στο ΚΚΕ και το ΚΚΕ εσ., για ν' ακούσουμε εμβρόντητοι τον εισαγγελέα να αντιτείνει: «Δηλαδή, θα συγκρίνουμε τα νόμιμα κόμματα του κράτους (sic!) με τις τρομοκρατικές οργανώσεις! Μάταια προσπαθούσε ο μάρτυρας να εξηγήσει ότι πολλές φορές υπάρχει επιφύλαξη για τους διανοούμενους, για τους «φωτισμένους» όπως έλεγε ο εισαγγελέας, και ότι την πρωτοκαθεδρία έχει η ιδεολογία, η οποία λέει ότι την επανάσταση θα την κάνει μια τάξη, η εργατική, και όχι μια ομάδα φωτισμένων. Ο εισαγγελέας το βιολί του: «Δεν παραδέχεται ο απλός εργάτης ότι αυτός (σ.σ. ο διανοούμενος) έχει πιο πολύ μυαλό από μένα!»;

Σε ό,τι αφορά τους Κανά και Αθανασάκη, για τους οποίους επίσης ρωτήθηκε από την πρόεδρο, ο Β. Πισσίας δήλωσε με κατηγορηματικότητα ότι δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτά που τους αποδίδονται. Υπάρχει, άλλωστε, ευρεία πεποιθηση για την αξιοποίηση της Κυριακίδου, στην κατάθεση της οποίας και μόνο στηρίζεται η εμπλοκή τους. Η ιστορία της κ. Αθανασάκη, είπε, μου θυμίζει την ιστορία μιας ξαδέρφης μου, η οποία επιχύνεται σε ηλικία 16 ετών, ικλήθηκε στην Ασφάλεια για να καταδέσει σε βάρος μου, αρνήθηκε και βρέθηκε κατηγορούμενη. Τους ανθρώπους σ' αυτή την αιθουσα πρέπει να τους έχωρισμε, τώνισε ο Β. Πισσίας. Έχουμε τον Χρ. Τσιγαρίδα, που κακώς δικάζεται, για λόγους πολιτικούς σκοπιμότητας, τόσα

έσωσαν την τιμή της κοινωνίας, αντιδρώντας στη δολοφονία του συμμαθητή τους από έναν δολοφόνο υπάλληλο του κράτους. Αυτό το κράτος, των λαμπούγων, της σπατάλης –όπως λένε– και της διαφθοράς, ας βρει μερικές χιλιάδες ευρώ ν' αποζημιώσει αυτούς τους ανθρώπους.

Ο αναπληρωτής πρόεδρος προσπάθησε να παγιδεύει τον μάρτυρα, ρωτώντας αν όποιος ήταν μέλος του ΕΛΑ συνέβαλε, έστω και με ψυχική συνδρομή, στην επιτυχία των ενεργειών. Ο Β. Πισσίας απάντησε ότι η έννοια της συμβολής είναι τόσο γενική και κρύβει τόση αυθαιρεσία, ειδικά όταν δικάζονται άνθρωποι, που και η δική του παρουσία στη δίκη και οι απόφεις που εκφράζει, θα μπορούσαν καλλιστα να θεωρηθούν ψυχική συνδρομή.

Απαντώντας αναγκαστικά και στις «στενές» ερωτήσεις, ο Β. Πισσίας δήλωσε πως δεν έχει λόγο να αφιβάλλει για την ειλικρίνεια των όσων έχει δηλωσει ο Χρ. Τσιγαρίδας. Η ανάληψη της ευθύνης από τη μεριά του ήταν η κορυφαία πράξη της δικαστείας. Ακόμη και η ένας άνθρωπος αρνήθηκε να καταδίκωσεν που αγωνίστηκε για ν' αλλάξει αυτή η κοινωνία, απάντησε στη συμπεράσματα. Πρέπει να καταθέσει σαν μάρτυρας υπεράσπιση με την τακτική του ΕΛΑ;» (!) ήταν η φρονηματικό τύπου ερώτηση της πρόεδρου, η οποία προφανώς θεωρεί ότι η αξιοποίησία των μαρτύρων συναρτάται με τις πολιτικές και ιδεολογικές τους πεποιθήσεις. Ανεξάρτητα από συμφωνίες ή διαφωνίες, εγώ δεν πρόκειται να καταδίκωσαν που αγωνίστηκε για ν' αλλάξει αυτή η κοινωνία, απάντησε ο μάρτυρας. Δεν είμαι επικριτικός σε οποιοδήποτε πρακτική αντίστασης.

Η πρόεδρος, με το επιχείρημα ότι «εδώ έχουμε μια ποινική δίκη, δεν μας ενδιαφέρουν αυτά, διέκοπτε συνέχων τον μάρτυρα, με σκοπό να τελειώσει η κατηγορία του διαδρομή στην Αριστερά. Είναι ένας ταλαιπωρημένος άνθρωπος, με χρόνια εξορία, αφήστε τον να μιλήσει, είπε έντονα ο Χρ. Τσιγαρίδας, για να εισπράξει την απάντηση περί ποινικής δίκης, που δεν την απασχολεί η ιστορία! Τα πράγματα απεκατέστησε εφέτης της έδρας, που συμπέρανε με τις ερωτήσεις του, ότι η έλευση του Γ. Μακρυγιάννη από την Πρέβεζα για να καταθέσει ως μάρτυρας του Χρ. Τσιγαρίδα, που κακώς δικάζεται, για λόγους πολιτικής ευθύνης από την πλευρά του κ. Τσιγαρίδα, συμπλήρωσε, είναι μια πράξη που κανένας ειλικρι

των συγκεκριμένων κατηγορούμενων.

Στη συνέχεια κατέθεσαν οι τελευταίοι μάρτυρες υπεράσπισης της Ειρ. Αθανασάκη.

Ο Τ. Κατίντσαρος κατέθεσε ότι γνωρίζει από παλιά την Αθανασάκη. Κινούνταν στους ίδιους πολιτικούς χώρους στο Περιστέρι. Χαρακτήρισε σκάνδαλο αυτή τη δίκη. Κάποιοι άνθρωποι τυλίγονται σε μια κόλα χαρτί και μεθοδεύεται να παρουσιαστούν σαν τρομοκράτες, είπε. Διευκρινίζοντας, κατόπιν ερώτησης της προέδρου, το χαρακτηρισμό μεθόδουση, ανέφερε το παρόδειγμα του ονόματος Μυρτώ, με το οποίο όλοι στο Περιστέρι ήξεραν την Αθανασάκη. Να πάμε, αν θέλετε, είπε, σε μια ταβέρνα στο Περιστέρι και θ' ακούσετε τον ταβερνιάρη, που δεν την ξέρει και καλά, να της λέει «γεια σου Μυρτώ». Αναφέρθηκε στο κίνημα συμπαράστασης στην Αθανασάκη, που οργανώθηκε στο Περιστέρι, και σημείωσε ότι αυτή η δίκη σε πολύ μεγάλο βαθμό μοιάζει κατασκευασμένη. Ειδικά για την Αθανασάκη έχει ακράδαντη πεποιθήση γ' αυτό. Απαντώντας σε ερώτηση για τον Κ. Αγαπίτου, ο μάρτυρας απάντησε ότι δεν τον γνώριζε προσωπικά, γνώριζε όμως ότι ήταν ένα μυθικό πρόσωπο της μαχητικής αντίστασης ενάντια στην αμερικανοκίνητη δικτατορία και πως όντως η Αθανασάκη είχε προσωπικό δεσμό μαζί του.

Απαντώντας σε ερώτηση της προέδρου για τον Χρ. Τσιγαρίδα, ο μάρτυρας απάντησε πως ισχύει ότι πει ο ίδιος. Πολιτική ευθύνη σημαίνει ότι αποδέχεται τη σχέση του με το συγκεκριμένο πολιτικό μόρφωμα, που δεν έχει καμιά σχέση με ποινικές ευθύνες. Είναι ειλικρινής, απάντησε ο Τ. Κατίντσαρος στον εισαγγελέα που τον ρώτησε, ο οποίος βέβαια εξακολούθησε να μη μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει η φράση «αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη!» Στη συνέχεια, έβαλε το μάρτυρα σε συζήτηση περί ενόπλης βίας, αλλά δεν του άρεσε η απάντησή του, ότι όλη η ιστορία της ανθρωπότητας σφραγίζεται από την πολιτική βία. Διότι στο δικό του μυαλό ή ένοπλη βία σε συνθήκες κοινοβουλευτισμού είναι αδιανόητη! «Εν πάσῃ περιπτώσει, πάμε σε άλλα», ήταν το αμήχανο σταμάτημα της συζήτησης από τη μεριά του, που συνοδεύεται από το σχόλιο της προέδρου: «Τι θα κάνουμε τώρα, κύριε εισαγγελέα, μάθημα στο μάρτυρα περί δημοκρατίας!»

Η πολιτική ευθύνη πρέπει να διαχωρίζεται από την ποινική ευθύνη, σχόλιασε αργότερα ο Δ. Τσοβόλας. Ο πρώην πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για το Βατόπεδι. Ανέλαβε και ποινική ευθύνη; Ο κ. Τσιγαρίδας φωνάζει και στο πρώτο δικαστήριο και εδώ, ότι η Αθανασάκη και οι άλλοι δεν έχουν καμιά σχέση με τον ΕΛΑ. Πρέπει να χωρίσουμε και να πάρουμε ότι συμφέρει για να καταδικάσουμε τους άλλους;

Στον εισαγγελέα, που ρώτησε για τα φερόμενα ως αποτυπώματα της Αθανασάκη σε προκήρυξη του ΕΛΑ, ο Τ. Κατίντσαρος απάντησε πως ο ίδιος στο σπίτι του έχει προκηρύξεις που ο ΕΛΑ έστελνε ταχυδρομικά στην οργάνωση στην οποία ανήκε. Κάποια εποχή, μάλιστα, τέτοιες προκηρύξεις μοιράζονταν ακόμη και στην Ομόνοια. Άλλωστε, τι σχέση μπορεί να είχε με τον ΕΛΑ το 1977 η Αθανασάκη, όταν ήταν μέλος της ΚΝΕ;

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο δήμαρχος Περιστερίου Α. Ποχατουρίδης, που κατέθεσε ότι γνωρίζει το οικογενειακό περιβάλλον της Αθανασάκη και έχει ακούσει πολλά για την ίδια. Μετέφερε το κλίμα που επικρατεί στο Περιστέρι υπέρ της Αθανασάκη και ανέφερε χαρακτηριστικά την παρέμβαση υπαλλήλου του

Δήμου, που του είπε «κάνε κάτι δήμαρχη για να βγει η Μυρτώ από τη φυλακή». Αναφέρθηκε, επίσης, στη συναυλία συμπαράστασης στην Αθανασάκη, που έγινε στο ανοιχτό θέατρο της πόλης, με τη συμμετοχή γνωστών καλλιτεχνών, στην οποία πήγε και ο ίδιος, έχοντας διαπιστώσει πως η κοινή γνώμη της πόλης είχε πεποιθήση για την αθωάση της Αθανασάκη. Δεν πήγα στη συναυλία γιαν' ακούσω τα τραγούδια, σημείωσε, αλλά επειδή μέσα σα μπίστευαν και εγώ ότι είναι αθώα. Ανέφερε επίσης ότι σε τοίχους του Περιστερίου γράφηκε το σύνθημα «Λευτεριά στη Μυρτώ» και πολλοί άνθρωποι του είχαν πει ότι ήταν γνωστή με αυτό το όνομα.

Ο δημοσιογράφος Τάκης Καμπύλης, αρχισυντάκτης των «Νέων» την περίοδο της «Εδάρθωσης», αναφέρθηκε στη σύνθημα συμπαράστασης στην Αθανασάκη, που οργανώθηκε στο Περιστέρι, και σημείωσε ότι αυτή η δίκη σε πολύ μεγάλο βαθμό μοιάζει κατασκευασμένη. Ειδικά για την Αθανασάκη έχει ακράδαντη πεποιθήση γ' αυτό. Απαντώντας σε ερώτηση για τον Κ. Αγαπίτου, ο μάρτυρας απάντησε ότι δεν τον γνώριζε προσωπικά, γνώριζε όμως ότι ήταν ένα μυθικό πρόσωπο της μαχητικής αντίστασης ενάντια στην αμερικανοκίνητη δικτατορία και πως όντως η Αθανασάκη είχε προσωπικό δεσμό μαζί του.

Απαντώντας σε ερώτηση της προέδρου για τον Χρ. Τσιγαρίδα, ο μάρτυρας απάντησε πως ισχύει ότι πει ο ίδιος. Πολιτική ευθύνη σημαίνει ότι αποδέχεται τη σχέση του με το συγκεκριμένο πολιτικό μόρφωμα, που δεν έχει καμιά σχέση με ποινικές ευθύνες. Είναι ειλικρινής, απάντησε ο Τ. Κατίντσαρος στον εισαγγελέα που τον ρώτησε, ο οποίος βέβαια εξακολούθησε να μη μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει η φράση «αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη!» Στη συνέχεια, έβαλε το μάρτυρα σε συζήτηση περί ενόπλης βίας, αλλά δεν του άρεσε η απάντησή του, ότι όλη η ιστορία της ανθρωπότητας σφραγίζεται από την πολιτική βία. Διότι στο δικό του μυαλό ή ένοπλη βία σε συνθήκες κοινοβουλευτισμού είναι αδιανόητη! «Εν πάσῃ περιπτώσει, πάμε σε άλλα», ήταν το αμήχανο σταμάτημα της συζήτησης από τη μεριά του, που συνοδεύεται από το σχόλιο της προέδρου: «Τι θα κάνουμε τώρα, κύριε εισαγγελέα, μάθημα στο μάρτυρα περί δημοκρατίας!»

Πριν από μερικούς μήνες φιλοξενήσαμε αναλυτικό ρεπορτάζ για τη δήμαρχη πανελλαδική συνάντηση που οργάνωσε στα Χανιά το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, την οποία είχαμε παρακολουθήσει. Περιγράφαμε αναλυτικά και τη δεύτερη μέρα του διήμερου, που περιλάμβανε ανοιχτή εκδήλωση αλληλεγγύης εξώ από ένα παρατημένο κτίριο του ΙΚΑ, η οποία αντιμετωπίστηκε ανεπιτυχώς με μια τεράστια αστυνομική κινητοποίηση (αργότερα πληροφορηθήκαμε ότι εκείνη τη μέρα είχε ενσκύψει στα Χανιά ο περιβόλτος Μαρκογιανάκης και δεν ήθελε τίποτα να του χαλάσει την επίσκεψή στην εκλογική του περιφέρεια). Ανεπιτυχώς, γιατί μια νόμιμη εκδήλωση (ευτυχώς δεν έχει καταργηθεί αικόμη το δικαίωμα του συνέρχεσθαι) δεν θα μπορούσε να διαλυθεί επειδή έτσι ήθελε ο Μαρκογιανάκης.

Θυμόμαστε ακόμα το διοικητή της Ασφαλείας, φωνερά δύσθυμο, να συνοδεύει τον εισαγγελέα, ο οποίος το μόνο που ζήτησε ήταν να φύγουν τα πανό που είχαν κρεμαστεί πάνω στο παρατημένο κτίριο. Τα πανό έφυγαν από το κτίριο και κρεμάστηκαν με σκοινιά στα δέντρα και ο εισαγγελέας αποχώρησε με τη μεγάλη αστυνομική δύναμη, αφήνοντας δυο-τρεις ασφαλίτες να κόβουν κίνηση, μέχρι που οι σκοινιά στην πόλη θα έπεισαν την πολιτική βία. Η ασφαλίτης που έπεισε την πολιτική βία στην πόλη ήταν ο δήμαρχος Περιστερίου Α. Ποχατουρίδης, που κατέθεσε ότι γνωρίζει το οικογενειακό περιβάλλον της Αθανασάκη και έχει ακούσει πολλά για την ίδια. Μετέφερε το κλίμα που επικρατεί στο Περιστέρι υπέρ της Αθανασάκη και ανέφερε χαρακτηριστικά την παρέμβαση υπαλλήλου του

Πραγματικά, δεν φανταζόμα-

ένα μάρτυρα επιπέλους και –όπως υποθέτει ο Καμπύλης– έφτιαξαν μαζί την κατάθεσή της. Απαντώντας στο ερώτημα της προέδρου «γιατί τότε δεν έβαλαν την Κυριακίδην να πει ότι είδε τον Κανά να βάζει μια βόμβα;», ο Τ. Καμπύλης έδωσε μια πειστικότατη απάντηση: Η Ασφαλίεια έζειρε πόσα μπορεί να σηκωθεί ένας μάρτυρας. Γ' αυτό ζήτησαν από την Κυριακίδην να επεκτείνει μέχρι ένα ορισμό στημένο, όπου θα μπορούσε να φανεί πειστική. Ο μάρτυρας διευκρίνισε ότι σε τοίχους του Περιστερίου γράφηκε το σύνθημα «Λευτεριά στη Μυρτώ» και πολλοί άνθρωποι του είχαν πει ότι ήταν γνωστή με αυτό το όνομα.

Ένα μάρτυρα επιπέλους και –όπως υποθέτει ο Καμπύλης– έφτιαξαν μαζί την κατάθεσή της. Απαντώντας στη συμπαράσταση στην Αθανασάκη, που έγινε στο ανοιχτό θέατρο της πόλης, με τη συμμετοχή γνωστών καλλιτεχνών, στην οποία πήγε και ο ίδιος, έχοντας διαπιστώσει πως η κοινή γνώμη της πόλης είχε πεποιθήση για την αθωάση της Αθανασάκη. Δεν πήγα στη συναυλία γιαν' ακούσω τα τραγούδια, σημείωσε, αλλά επειδή μέσα σα μπίστευαν και εγώ ότι είναι αθώα. Ανέφερε επίσης ότι σε τοίχους του Περιστερίου γράφηκε το σύνθημα «Λευτεριά στη Μυρτώ» και πολλοί άνθρωποι του είχαν πει ότι ήταν γνωστή με αυτό το όνομα.

και το δικαστήριο έχει επιφυλαχθεί.

Εφέτης παραπήρησε ότι στα αρχεία Στάζη δεν αναφέρεται το όνομα Αγαπίτου, αλλά το όνομα Φιλίπ. Ο Καμπύλης απάντησε, πως στα δημοσιογραφικά του–ότι έξαρθρωσε τον ΕΛΑ. Τι έχει να χάσει το δικαστήριο αν έρθει ο κ. Χρυσοχοΐδης, αναφωτήθηκε. Μόνο να κερδίσει έχει. Ο αρμόδιος τότε υπουργός, που συμπτωματικά είναι και σήμερα στο

Η «πράσινη» κυβέρνηση βάζει πλώρη για το ξεπάτωμα των δασών

Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου από τη δεύτερη κιόλας μέρα της ζωής της άνοιξε τα χαρτιά της όσον αφορά την άσκηση της αντιδασικής πολιτικής της. Την Πέμπτη 9 Οκτωβρη, η υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κάλεσε σε σύσκεψη όλα τα στελέχη των Διευθύνσεων και της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ), ενώ σύμφωνα και με το Προεδρικό Διάταγμα της νέας κυβέρνησης οι κεντρικές υπηρεσίες και η ΓΔΑΠΔΦΠ ανήκουν ακόμη στο υπουργείο Γεωργίας. Ακόμη στο υπουργείο Γεωργίας ανήκει και η άσκηση της δασικής πολιτικής.

Την Παρασκευή το πρωί στην ιστοσελίδα του γραφείου του πρωθυπουργού δημοσιεύτηκε η προκήρυξη για τις θέσεις γενικών και ειδικών γραμματέων των υπουργείων. Μέχρι το μεσημέρι είχαν προκηρυχτεί οι θέσεις για δύο γενικούς και τρεις ειδικούς γραμματείς. Το απόγευμα δημοσιεύτηκε στην ίδια ιστοσελίδα νέα προκήρυξη θέσεων για το υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: τρεις θέσεις για γενικό γραμματέα και μία θέση για ειδικό γραμματέα.

Οι θέσεις γενικού γραμματέα έγιναν τρεις, γιατί η αρχική θέση για Γενική Γραμματεία Περιβάλλοντος, Δασών, Χωροταξίας και Φυσικών Πόρων σπάει σε δύο: Γενική Γραμματεία Χωροταξίας και Αστικής Ευθύνης και Γενική Γραμματεία Περιβάλλοντος, Δασών και Φυσικών Πόρων. Ενώ η θέση ειδικού γραμματέα είναι μόνο μία, γιατί καταργήθηκαν οι δύο γραμματείες, της κεντρικής υπηρεσίας υδάτων και της διεθνούς ενεργειακής πολιτικής.

Για μας το κύριο πρόβλημα είναι η μεταφορά των κεντρικών δασικών υπηρεσιών στο υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και η άσκηση απ' αυτή της δασικής πολιτικής. Στη συνέχεια θα εκθέσουμε τους λόγους της κάθετης

διαφωνίας μας.

Το σπάσιμο της Γενικής Γραμματείας Περιβάλλοντος, Δασών, Χωροταξίας και Φυσικών Πόρων σε δύο, με χωριστή τη Γενική Γραμματεία Χωροταξίας και Αστικής Ανάπτυξης, είναι μεν δευτερεύον ζήτημα, όμως αυτό το σπάσιμο μέσα σε λίγες ώρες, γιατί τους πήραν χαρτάρι ότι πάνε να ξεπατώσουν τα δάση (στο όνομα της κακόφημης ανάπτυξης), δείχνει ότι έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους αδιστακτους, που είναι αποφασισμένοι πάση θυσία να επιταχύνουν τη διαδικασία αυτή, πατώντας στο ισχύον αντιδασικό νομοθετικό πλαίσιο. Ανθρώπους που θα επιχειρήσουν να διευρύνουν και το αντιδασικό νομικό πλαίσιο. Ο Γ. Σουφλίας και η παρέα του θα φαντάζουν μετά από μερικά χρόνια, συγκρινόμενοι με τη Μπιρμπίλη και την παρέα της, αιθώρες περιστερές.

Είμαστε πάντοτε αντίθετοι στην πολιτική των υπουργών ΠΕΧΩΔΕ, γιατί η Χωροταξία λειτουργούσε και λειτουργεί σαν μηχανή που αλέθει τα δάση. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ

(είτε πράσινος, όπως π.χ. η Βάσω Παπανδρέου, είτε γαλάζιος, όπως ο Γ. Σουφλίας) παρέκαμπτε παράνομα τον υπουργό Γεωργίας στην άσκηση της χωροταξίας πολιτικής. Δεν είναι λίγες ακόμη οι περιπτώσεις που δημόσια είτε παρασκηνιακά οι υπουργοί ΠΕΧΩΔΕ απαιτήσαν ακόμη και την παραίτηση δασολόγων προϊσταμένων Διεύθυνσης, γιατί δεν συνήργησαν στην άσκηση της αντιδασικής πολιτικής τους.

Παλαιότερα το ΥΠΕΧΩΔΕ, εκμεταλλευόμενο το νομικό πλαίσιο, είχε απαιτήσει από το υπουργείο Γεωργίας να δηλώσει αδυναμία σύνταξης των δασικών χαρτών των υπό κτηματογράφηση δήμων και πέτυχε να τους συντάξει η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ, μια εταιρία που εποπτεύεται απ' αυτό. Η εταιρία αυτή, στα πλαίσια της κτηματογράφησης, δέχτηκε τις αιτήσεις χιλιάδων καταπατητών δημοσίων δασικών εκτάσεων, παραβιάζοντας συνειδητά το τεκμήριο του δημοσίου. Το λέμε αυτό, γιατί είχαν προειδοποιηθεί τόσο η εταιρία όσο και το ΥΠΕΧΩΔΕ από την αρμόδια Διεύθυνση

του υπουργείου Γεωργίας με ποιους όρους θα δέχονται τις δηλώσεις ιδιωτών σε περίπτωση που αυτοί εμφανίζονται αντιδικού με το δημόσιο και διεκδικούν δασικές εκτάσεις. Ακόμη και σήμερα, η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ αρνείται να δώσει στη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών τους ιδιοκτήτες των δασικών εκτάσεων που έχουν καταπατηθεί, προκειμένου να υπερασπιστούν δικαιοστικά το τεκμήριο του δημοσίου, με σκοπό να τρέξουν οι προθεσμίες και έτσι να νομιμοποιηθούν οι καταπατητές. Ακόμη, μετά από παραίτηση πάλι του υπουργείου Γεωργίας, η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ ανέλαβε τη σύνταξη των δασικών χαρτών των 107 υπό κτηματογράφηση δήμων. Μια

κτηματογράφηση που θα γίνει με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003 και –το σπουδαιότερο– θα γίνει ενώ ισχύει η απόφαση 202 της Επιτροπής Αναστολών με την οποία απαγορεύεται η σύνταξη των δασικών χαρτών. Λόγω χώρου δεν θα συνεχίσουμε άλλο με την απαριθμητή των παρανομών ενεργειών από το ΥΠΕΧΩΔΕ. Στην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ δουλεύουν και δασολόγοι. Ομως, ενώ γίνονται αίσχη από την εταιρία δεν ειδαμε δασολόγους να προβάλλουν, είτε παρασκηνιακά είτε δημόσια, την αντίθεσή τους. Εκτιμούμε ότι η μηχανή που λέγεται ΥΠΕΧΩΔΕ και ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ αλέθει τόσο τις συνειδήσεις όσο και τις αντιστάσεις.

Γίνεται λοιπόν φανερό, ότι οι διαδικασίες αποχαρακτηρισμού και ξεπατώματος των δασών θα επιταχυνθούν με την ένταξη των δασών στο υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Γ' αυτό είμαστε ενάντια στην ένταξη των δασών και ταυτόχρονα θα αγωνιζόμαστε και ενάντια στο αντιδασικό νομικό πλαίσιο και την αντιδασική κυβερνητική πολιτική και ενάντια στην αντιδασική πολιτική που εκπορεύεται από διάφορες περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Γεράσιμος Λιόντος

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Η τεφροδόχος που υποδέχεται τα θυησιγενή όνειρα των κατά Ελύτη «παλιοτόμαρων μιας ευτυχίας πέμπτου ή έκτου ορόφου» (θερίζει η ψηφοδοτική θνητισμότητα, με ποσοστά που αγγίζουν το 100% σύμφωνα με ψηφολόγους-ψυχολόγους), μίλησε. Ουγκ. Και μίλησε τη διχαλωτή γλώσσα του φριδιού. Ξανά ουγκ και τέλος τα ινδιάνικα. Καθόσον πρόκειται και πάλι να περάσουμε στο ρουστί σαλονάκι της λαϊκής παράδοσής μας, που παραδόθηκε αμαχτή και χωρίς επιδότηση για τράμπα μ' ένα παγκοσμιοποιημένο σαλονάκι Λουί κατόρζ, ή για ένα living room (ευφημισμός – λεκτικός καλλωπισμός του dying room για το οποίο πρόκειται), για ένα πουκάμισο αδειανό, για μιαν Ελένη (ποια Μενεγάκη ρε;).

Γινόμαστε σκληροί –αν και είμαστε ζελέ κατά βάθος– απέναντι στις επελαύνουσες ορδές των ψηφοδοτών, οι οποίες κάθε διακόσιες Κυριακές (που γίνονται εκατό αν έχεις μη φιλεργο πρωθυπουργό) βάζουν οπωσδήποτε τα καλά τους. Και μετά την εκκλησία –να και πάλι η παράδοση– τρέχουν να ρίξουν χαρτάκια σε σχισμές (βαρέθηκα την πολιτική σημειολογία, που είστε Sigmund Freud). Και μετά θρονιάζουν στο dying room –είπαμε– για να δουν και ν' αποτιμήσουν τι έκαναν. Οπως ακριβώς τα καλοκαριά που τρέχουν εδώ κι εκεί βγάζουντας φρενιασμένα φωτογραφίες και μετά κάθονται με τις ώρες και ενημερώνονται, κοιτάζοντας πού πήγαν!

Πράγματα εγνωσμένα που όμως λυσαλέα απωθεί η μαζική συνείδηση. Οπως τον φόβο, όπως τον θάνατο, όπως τον φόβο του θανάτου, τον ισχυρότερο συνεκτικό κρίκο των κοινωνιών. Ωστόσο, από παλαιοτάτων χρόνων, χρόνων ένδοξων που τα πάντα ήταν ελληνικά (και τα καλά ελληνικά, επίσης) το ζήτημα φωτογραφίζουν πλείστα στα άστρα δημάρδη και δυσώδη άσματα. Καθίστε παρακαλώ:

Ποιος έχει πετρινή καρδιά, θέλω να μη ραΐσει να ειπώ τραγούδι θλιβερό και παραπονεμένο. Μήτε από χήρες τ' άκουσα μήτε από δελφίνους ο Κωνσταντής το έλεγε, το 'σουρνε μοιρολόγι. Τρώτε και πίνετ' άρχοντες και 'γω να σας διηγούμαι για σόγια που δεν μπόραγαν να χάνουν στο χωρίο μας.

Γιατί 'ναι μαύρα τα βουνά που ήταν γαλάζια; Ανεμος – στρατηγός φυσά; Φάσκελα ψιχαλίζει; Ουδ' άνεμος και φάσκελα, μηδέ βροχή τα φτύνει μόνε ποντίκια σάλταραν κάτου στο μαύρο κύμα κι απόμειναν λαντζέρηδες πίσω απ' τα φουστάνια να κάνουν αναστήλωση γιατί ο ντουνιάς χαλάει.

Λεβέντη πούθε έρχεσαι, λεβέντη πού πηγαίνεις; Από τη μάντρα μ' έρχομαι και σπίτι μου πηγαίνω αναλαμβάνων ακέραια ευθύνη (τζάμπα είναι) και ροβιολάω σε γωνιά. Βρείτε τα μοναχοί σας.

Σέρνονται νιοι από μπροστά και γέροντες κατόπι παρακαλούν οι γέροντες κι οι νέοι γονατίζουν κιλαίνε μπροστά στην Παναγία και πίσω απ' τη Μαντόνα

θρηνούν στο Ρέμο, στο Ρουβά, σ' Επίδαυρο και Γκάζι.

Και μπαινοβγαίνουν οι γιατροί και γιατρεμό δε βρίσκουν ο ένας λέει το μακρύ, ο άλλος το κοντό του και κάνουν χάζι αδελφές κι αναισθησιολόγοι σε μαύρη πλάκα κάθονται και πλάκα σπάν' οι άλλοι οπού εμφανίστηκ

Μακάρι η κόρνα της λήξης να μην ηχήσει και ο αρχηγός μας να μη σταματήσει...

Το σημαντικότερο θέμα στην αθλητική επικαιρότητα της βδομάδας που πέρασε ήταν η απόφαση του Θεοδωρή Ζαγοράκη να παραιτηθεί από την προεδρία του ΠΑΟΚ, επιβεβαιώνοντας τη φήμη που εδώ και καιρό είχε κυκλοφορήσει. Ο ίδιος δεν ξεκαθάρισε τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφασή του, ενώ στην πάτσα υπάρχουν διάφορες εκτιμήσεις, με επικρατέστερες την απογοήτευσή του από την κλιμάκωση της ένοπλης σύγκρουσης ανάμεσα σε συμμορίες οπαδών του ΠΑΟΚ και του Αρη και την οικονομική του καταστροφή εξαιτίας της πτώχευσης της Ασπίτης, σε «προϊόντα» της οποίας τα είχε «ακουμπήσει» (ας πρόσεχε). Ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους αποχώρησε, μας δίνεται η ευκαιρία να σχολιάσουμε το μοντέλο διοίκησης που προσπάθησαν ανεπιτυχώς να καθιερώσουν ο Νικολαΐδης και ο Ζαγοράκης. Δυο ιστορίες με κοινή αρχή, διαφορετική διαδρομή και κοινή κατάληξη.

Οι αναγνώστες της στήλης θα θυμούνται ότι όταν Νικολαΐδης και Ζαγοράκης ανέλαβαν τις τύχες των ομάδων τους, είχαμε προβλέψει ότι αργά ή γρήγορα θα έρθουν σε σύγκρουση με τους οπαδούς της ομάδας. Δεν έχουμε κάποιο κληρονομικό χάρισμα. Η πρόβλεψή μας βασίζοταν στις νομοτέλειες του επαγγελματικού αθλητισμού, σύμφωνα με τις οποίες τα καλά αποτελέσματα έρχονται μόνο όμα «επενδύσεις» φράγκα, οι οπαδοί μακροπρόθεσμα κρίνουν με βάση τις επιτυχίες και τους τίτλους και μια διοίκηση χωρίς τίτλους έρχεται σε σύγκρουση με τους οπαδούς της ομάδας. Από τη στιγμή, λοιπόν, που παρά τις προσπάθειες των διοικήσεων του ΠΑΟΚ και της ΑΕΚ δεν ήρθαν οι τίτλοι, άρχισαν τα όργανα. Συνεπώς, η αποχώρηση του Ζαγοράκη (όπως και αυτή του Νικολαΐδη πριν ένα χρόνο) είναι η φυσιολογική κατάληξη μια ανεπιτυχούς προσπάθειας, ανεξάρτητα από τους λόγους που μπορεί να επικαλεστεί.

Συγκρίνοντας τις «πτορείες» Ζαγοράκη και Νικολαΐδη, εκτός από την κοινή αφετηρία και την κοινή κατάληξη, όλα τα άλλα διαφέρουν σημαντικά. Ο Νικολαΐδης ανέλαβε την προεδρία της ΑΕΚ

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

της ουσίας θα είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στη διοίκηση και τους παίχτες.

ΥΓ1: Μετά από 19 χρόνια προσφοράς στον Παναθηναϊκό και το ελληνικό μπάσκετ, ο Φραγκίσκος Αλβέρτης κρέμασε τα παπούτσια και πλέον ανήκει στους παλαιόμαχους του αθλήματος. Η συντριπτική πλειοψηφία των φίλων του μπάσκετ, ανεξάρτητα από οπαδική προτίμηση, συμφωνεί ότι είναι ένας από τους κορυφαίους του αθλήματος (αν συνυπολογίσουμε τα χρόνια που έκανε πρωταθλητισμό, ίσως είναι ο κορυφαίος), ο τελευταίος μεγάλος σουτέρ της παλιάς σχολής του ευρωπαϊκού μπάσκετ, και ότι στο σύγχρονο επαγγελματικό μπάσκετ είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί παίχτης που να παραμείνει για τόσα πολλά χρόνια στην κορυφή και την ίδια ομάδα. Οπως είπε κάποιος φίλος, αποχώρησε από την ενεργό δράση ο Τζόρτζεβιτς του μπάσκετ. Οι παλιότεροι βάζεινοι θα θυμούνται την ένταση που είχε δημιουργήθει σχετικά με τη μεταγραφή του Φράγκι από τον ΑΝΟ Γλυφάδας. Πάρα πολλοί είχαμε εναντιωθεί στην απόφαση της διοίκησης να διοιλύσει επί της ουσίας το τμήμα πόλο του Παναθηναϊκού για να ενισχύσει την ομάδα μπάσκετ με τον πιτσιρίκο από τη Γλυφάδα. Σήμερα και κρίνοντας εκ του αποτελέσματος μπορούμε να αναγνωρίσουμε το λάθος μας, να ελπίσουμε ότι κόντρα στη λογική των καιρών θα ξαναβρεθεί ο νέος Αλβέρτης, να συνυπογράψουμε το σύνθημα των πράσινων οπαδών, που αποτελεί και τίτλο της στήλης, και να τραγουδήσουμε μαζί τους: «Αιώνια πιστός, γιατί δεν γίνεται αλλιώς, θα είσαι για πάντα αρχηγός». Άλλωστε, ο Φράγκι θα συνεχίσει να βρίσκεται δίπλα στην ομάδα, αφού ήδη έχει ξεκινήσει τη διοικητική του καριέρα ως «assistant team manager» και επί

ΥΓ2: Δυσκολοχώνευτη η διαφορά των 10 μονάδων στην ΝΔ και το μογαζί θυμίζει διαλυμένο μπουλόνι. Ο μπουχέας την έκανε για να παίξει playstation και τους άφησε να τοσκώνονται σαν τα κοκόρια για το ποιος θα είναι και πώς θα εκλεγεί ο νέος αρχηγός. Η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να παρέμβει στις διεργασίες για την εκλογή του νέου αρχηγού και να προτείνει τη λύση που θεωρεί ότι είναι η καλύτερη. Εχουμε και λέμε. Μέχρι σήμερα έχουν υποβάλει υποψηφιότητα ο Πανίκας ο Μακεδόνας, δυο αποστάτες και η κόρη του αρχιαποστάτη. Είναι ηλίου φανερότερο, ότι η στήλη δεν μπορεί να συνταχθεί με κανέναν από τους τέσσερις. Επίσης, έχουμε μια αντιπάθεια (δεν ξέρω σε τι οφελείται, αλλά δεν είναι η ώρα για ψυχανάλυση της στήλης) για το πρόσωπο του Αρούλη, συνεπώς η μοναδική πρόταση που μπορούμε να κάνουμε στη βάση της ΝΔ είναι να υπερψηφίσει τον Βαγγέλη Μεϊμαράκη. Ας μην ξεχνάμε ότι η ΝΔ έχει επιφορτιστεί από τον ελληνικό λαό με το iερό καθήκον της αξιωματικής αντιπολίτευσης και μόνο υπό την ηγεσία του Βαγγέλη Μεϊμαράκη. Ας μην ξεχνάμε ότι η ΝΔ έχει επιφορτιστεί από τον ελληνικό λαό με το iερό καθήκον της αξιωματικής αντιπολίτευσης και μόνο υπό την ηγεσία του Βαγγέλη Μεϊμαράκη.

ΥΓ3: Το ΣτΕ άναψε το πρώσιν φως για να ξεκινήσουν οι διαδικασίες ανέγερσης του νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού, όμως τα προβλήματα συνεχίζονται, αφού ο δήμος Αθηναίων έχει συμφωνήσει διαφορετικός όρους με την ΠΑΕ Παναθηναϊκός και διαφορετικός με την Μαρίνη και τον Βγενόπουλο σχετικά με την εγγυητική επιστολή των 20.000.000 ευρώ της ονοματοδοσίας του νέου γηπέδου. Προσεχώς περισσότερα...

Δύο επανεκδόσεις συμβαίνει να είναι οι καλύτερες ταινία συντίκη τη μέτρια κινηματογραφική εβδομάδα. Πρόκειται για το «Ran» του Ακίρα Κουροσάβα, μια θαυμάσια μεταφορά του έργου του Σέξπιρ «Βασιλιάς Λιρ» στη φεου

δαρχική Ιστωνία. Η παραβολή του ιάπτωνα φεουδάρχη Mori Motonari, που έτυχε να έχει μια καταπληκτική αντιστοιχία με το μύθο του Σέξπιρ, ενέπνευσε τον Κουροσάβα να δημιουργήσει ένα έπος γύρω από τη δύμα και το κυνήγι της εξουσίας. Παράλληλα θήγονται η σκληρότητα, ο εγωϊσμός αλλά και όσα τραγικά συνοδεύουν την ανθρώπινη διαδρομή ως συνέπεια της διαπόλης για το χρήμα και τη δύναμη.

Επαναπροβάλλεται επίσης το αριστούργημα του Ιγκ-μαρ Μπέργκικαν «Φόννο και Άλεξανδρος», μια ημιαυτοβιογραφική «καταγγελία» του πουριτανισμού και των επιπτώσεών της στην παδική ηλικία.

Επίσης, αυτή τη βδομάδα «βγαίνει» μια ουρουγουάνικη ταινία σε σκηνοθεσία του Αλβαρό Μπρένκερ, με τον τίτλο «Χάλια μέρα για ψάρεμα». Πρόκειται για μια δραματική κομεντί με ήρωες έναν ζεπεσμένο παλαιοστή και τον πανούργο μάνατζέρ του, που ξεκινούν η σκληρότητα, ο εγωϊσμός αλλά και όσα τραγικά συνοδεύουν την ανθρώπινη διαδρομή ως συνέπεια της διαπόλης για το χρήμα και τη δύναμη.

Τέλος, έχουμε μια ελληνική ταινία. Είναι η «Ακαδημία Πλάτωνος» του Φλιππου Τσίτου και σήγουρα είναι από τις καλύτερες περιπτώσεις φετινών ελληνικών ταινιών. Κατ' αρ-

χήν, πρόκειται για ένα καυστικό χιουμοριστικό σχόλιο στον ελληνοκεντρισμό και ρωτοσιμό της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας. Επειτα, αν και αδύναμη δραματουργικά, η ταινία του Τσίτου, χρησιμοποιώντας απλούς αφηγηματικούς κώδικες, έχει εκ των πραγμάτων τη δυνατότητα να ογγίζει πλαστύτερο κοινό και αυτό πρέπει να συνυπολογιστεί θετικά.

Ελένη Σταματίου

Ηθικόν; Fuckμαιότατον

«Υπάρχει η φυλακή στην οποία ο άνθρωπος βρίσκεται πίσω από τα κάγκελα, κι οι επιθυμεί βρίσκεται έξω. Και υπάρχει και η άλλη όπου τα αγαθά είναι πίσω από τα κάγκελα κι ο άνθρωπος είναι απέξω» (Απτον Σίνκλαιρ – Η Ζούγκλα)

Για κάθε φωτιά υπάρχει μια συνωμοσία. Για κάθε αγώνα ένας πυρήνας.

Μιλάμε για πολλή μπατσοκρατία στο κέντρο της Αθήνας «Ψυχή βαθειά» συναίνεση κηρύσσει

◆ Ο γράφος του τυποδαιμονίου την έκανε (την εμφάνισή του): το λιθουανικό δόνομα Γιούργκις έγινε Γιωργάκης (φτου! φτου! φτου!)

◆ Γκάνα-Ουγγαρία: Οι Ούγγροι Μαγκ(κ)υάροι αλλά οι Γκανέζοι μαγκιώροι...

◆ «Με μεγάλη μας έκπληξη παρακολουθήσαμε το γνωστό υπαλληλο των Αμερικανών, κ. Γκόλντον, να κρατά χαμηλά τους τόνους του "θριάμβου" του. Πράξη σοφίας θα τολμούσαμε να πούμε που, μακροπρόθεσμα, θα του βγει σε καλό. ΠΑΤΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΧΕΙ ΠΟΛΥ ΔΡΟΜΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΗΣ».

◆ Αμέσως μετά τις εικονές ήρθαν κι άλλα «χαράμσυνα» μαντάτα: θα ζούμε, λέει, μέχρι την ηλικία των 125 (ΤΑ ΝΕΑ, 6-10-09). Αρα θα δουλεύουμε μέχρι τα 110; (Δεν ήξεραν πώς να ονομάσουν την αύξηση των ορίων ηλικίας για τη σύνταξη και το εδώσαν «μαλακά»-μααλακά, πιο μαλακά, πες τα τουλάχιστον πιο μαλακά...).

◆ Cosco-Cosco-E το κόμμα (τους) λαέ. (διότι και μνήμην διαθέτουμε).

Na, ρε, αντιεξουσιάστρια...

◆ Μετά το όργιο καταστολής και την πρόσφατη δολοφονία μετανάστη από μπατσούμους, τα φασιστικά που κρύβονται πίσω από τον τίτλο «Σοσιαλιστική Προοπτική» εξακολουθούν να χύνουν χολή κατά των (εργαζόμενων) μεταναστών. Επιπλέον, δεν συνέστησαν ψήφο στις εκλογές της 4ης Οκτωβρη, αν και στο όχι τόσο μακρινό παρελθόν «πρόκριναν» την ψήφο στον Περισσό... ◆ Λοιπόν, το «γλεντίσμα» το πρόσφατο τεύχος της εφημερίδας της ΚΟΕ: «Ευκαιρία για την Αριστερά να αλλάξει τα πράγματα» – μόλις που «σώ-

θηκε» ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΚΟΕ κάνει «σχέδια μεγάλα»... Ερώτημα («κρίσιμο») της εφημερίδας: «Θα ακυρώσει το ΠΑΣΟΚ το εξεπούλημα του λιμανιού?». Ενα ερώτημα που θέτει κάθε παλιός και πρόσφατος ψηφοφόρος του ΠΑΣΟΚ. Τα πράγματα όμως είναι καλύτερα απ' ότι φαίνονται μιας και σημειώθηκε «φθορά του δικομματισμού» (σελ.5) αλλά και υπάρχει (στη Γερμανία) που μπορεί ν' αλλάζει τους συσχετισμούς» (στο αστικό πολιτικό παιχνίδι) – μάλιστα λησμονεί – η εφημερίδας της ΚΟΕ: «Ευκαιρία για την Αριστερά να αλλάξει την αποχή στη Γερμανία που έφτασε το 29,2% αλλά και στην

Πορτογαλία όπου ανήλθε στο 39,40%... Χαρακτηριστικό το σύνθημα του «Μπλόκου»: «Η κυβέρνηση προστατεύει τους τραπεζίτες. Ποιος προστατεύει τους ανθρώπους;». Κάθε συνειδητός σοσιαλδημοκράτης θα το έλεγε αυτό. Και... τρεις στήλες «γκρίνιας» (σελ.15): «Γραιφείο Τύπου Σύριζα και (τηλεοπτική) πραγματικότητα». ◆ Que viva el P.C. Peruano!

◆ Μπορεί να έχει δίκιο το έντυπο της ΚΟΕ για τη διάσκεψη-συνάντηση των «κομμουνιστών» και «εργατικών» κομμάτων στη Δυτική Βεγγάλη το Νοέμβρη, όμως όλως... τεχνητών έχεχαι τους μαοϊκούς αντάρτες, ναχαλιστές... (Είπε ο οπορτουνιστής τον ρεβιζιονιστή κεφάλα).

◆ Η αστυνομία τους μετανάστες σκοτώνει – μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι!

◆ Ποιος θα τον ζαχαρόσει τώρα τον ΠΑΟΚ;

◆ Οι, οι, την ΚΟΕ ελκύει η Αρουντάτι Ρόι...

Βασήλης

Καταστροφή τα δυο κράτη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Αλ-Ακσα και σχεδιάζουν να χτίσουν τον υποτιθέμενο ναό του Σολομώντα στη θέση του γκρεμισμένου Αλ-Ακσα. Στην Ιερουσαλήμ σήμερα υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να κατεδαφιστούν πάνω από 11.000 παλαιοιστικά σπήλια. Κάπου 180 έχουν ήδη κατεδαφιστεί. Αυτό μπορεί να ακούγεται παράξενο στους ακροατές σας, όμως όταν οι Ισραηλίνοι αποφασίζουν να κατεδαφίσουν ένα σπήλι, χρεώνουν στους Παλαιοιστικούς κατοικούν το κόστος της κατεδαφίσης, περίπου 25.000 δολάρια.

Πρώτα ενημερώνουν την οικογένεια ότι το σπήλι της δικήρωσε, οι οποίοι δεν μπορούν να πάρουν την πόρτα, πάρα πολλά. Κατότι να πάρουν την πόρτα του σπηλαίου πάνω από 100.000 δολάρια. Επίσης, πάνω από 50.000 Παλαιοιστίνοι στην Ιερουσαλήμ έχουν χάσει τις ταυτότητές τους, γεγονός που αποτελεί ένα μέρος της εβραιοποίησης της πόλης. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της αποκαλούμενης ειρηνευτικής διαδικασίας. Οι, οι έγινε στην Ιερουσαλήμ έγινε κάτω από την ομπρέλα των ειρηνευτικών συνομιλιών... Επομένως, τι περιμένει η ΠΑ; Τι μπορούμε να πάρουμε από αυτή την ειρηνευτική διαδικασία; Δεν έμεινε τίποτα από τη γη για να δοθεί στους Παλαιοιστικούς, τίποτα για να διαπραγματευτούν, να δημιουργήσουν ένα ανεξάρτητο κράτος.

Αλ-Τζαζίρα: Αν όπως λέτε η ειρηνευτική διαδικασία έχει αποτύχει να δώσει στους Παλαιοιστίνους τα δικαιώματά τους, ποια είναι η εναλλακτική πρόταση της ΠΙΤ;

Σάλοχ: Το πρώτο πρόγμα είναι η διεθνής κοινότητα να αναγνωρίσει τουλάχιστον ότι η Ισραηλινή παρουσία στη Δυτική Οχθή και τη Λωρίδα της Γάζας είναι παρανόμη κατοχή. Αν έχουμε αυτή την αναγνώριση, οι Ισραηλινοί θα πρέπει να αποχωρήσουν από αυτή τη γη. Αν δεν συμφωνήσουν να αποχωρήσουν ειρηνικά, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να συνεχίσουμε την αντίσταση. Ως εθνικό κίνημα θεωρούμε τους εαυτούς μας μαχητές της ελευθερίας. Έχουμε το δικαίωμα να υπερασπίζουμε τη γη μας, το λαό μας και τα ιερά μας μέρη όπως το τέμενος Αλ-Ακσα. Αυτή είναι η εναλλακτική: η νόμιμη και νομιμοποιημένη αντίσταση που ολα τα έθνη ακολουθούν απέναντι στην αποκορφή και την εξωτερική κατοχή.

Αλ-Τζαζίρα: Θέλετε το Ισραήλ να αποδεχτεί τα ψηφίσματα 224 και 338 του ΟΗΕ που καλούν στην επιστροφή στα σύνορα πριν από το 1967;

Σάλοχ: Δεν γνωρίζω τι αναζητούμε από αυτά τα ψηφίσματα, αλλά αν τα αποδεχτούν και τα εφαρμόσουν κι αποχωρήσουν από τη γη, δεν θα απορρίψω τις παλαιοιστικές προσπάθειες να έχουμε μια ανεξάρτητη οντότητα στα σύνορα του 1967. Ουτόσο, θεωρώ ότι όλη η γη της Παλαιοιστίνης είναι δική μας κι ότι οι Ισραηλινοί δεν έχουν κανένα δικαίωμα να χτίσουν το αποκαλούμενο Ισραήλ ως ένα

Ξεκινά η σεζόν των προβολών στην «Κόντρα»

Peter Watkins: La Commune

Με την αριστουργηματική εξάωρη «Κομμούνα» του Πίτερ Γουότκινς ξεκινά η φετινή σεζόν της κινηματογραφικής λέσχης της «Κόντρας».

Το θέμα της ταινίας και ο τρόπος που το πραγματεύεται ο Γουότκινς δίνουν τροφή για πλούσια συζήτηση, που ελπίζουμε να μας... ξημερώσει

Λόγω της μαραθώνιας διάρκειάς της η ταινία θα προβληθεί σε δυο μέρη: Πρώτο μέρος 23 Οκτωβρη - Δεύτερο μέρος 30 Οκτωβρη.

Επίσης, λόγω της διάρκειας, οι προβολές θα αρχίζουν στις 8 ακριβώς.

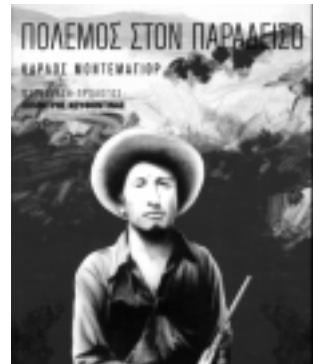
Η είσοδος, φυσικά, είναι όπως πάντα ελεύθερη.

Κάρλος Μοντεμαγιόρ: Πόλεμος στον Παράδεισο

Μετάφραση: Δημήτρης Κουφοντίνας

Ακάθετος συνεχίζει το μεταφραστικό του έργο ο Δημήτρης Κουφοντίνας από την απομόνωση της «ειδικής πτέρυγας» του Κορυδαλλού. Λίγο καιρό μετά την κυκλοφορία της μετάφρασής του για τους Τουπαμάρος, μας παραδίνει μια ογκώδη πολιτική νουβέλα του μεταξύ της ποιητή και συγγραφέα Κάρλος Μοντεμαγιόρ, με τον τίτλο «Πόλεμος στον Παράδεισο» («Έναλλακτικές Εκδόσεις»).

Η νουβέλα του Μοντεμαγιόρ αναφέρεται στη ζωή του δασκάλου Λούσιο Καμπάνιας Μπαριέντος, που βγήκε αντάρτης και έπεισε πολεμώντας το αντιδραστικό καθεστώς το Δεκέμβρη του 1974, σε ηλικία 37 ετών. Πρόκειται για ένα συναρπαστικό ανάγνωσμα, που σε αιχμαλωτίζει από τις πρώτες κιόλας σελίδες του με τη δύναμη της αφρήγησης και του κόσμου που αποκαλύπτει.

Στο δρόμο και οι μαθητές

«Δεν είναι παρά μόνο η αρχή!» Αυτό ήταν το κοινό σύνθημα στις μαθητικές προειδόποιησης που πραγματοποιήθηκαν σε όλο κόσμο την Ιταλία, ενάντια στην εκπαιδευτική φιλορρύθμιση που έχει ξεκινήσει η υπουργός Παιδείας με πρόσχημα την οικονομική κρίση. Το Λιβόρνο έκανε την αρχή στις 7 Οκτωβρίου, με την συμμετοχή 3.000 μαθητών και φοιτητών, ενώ την επόμενη οκτωβρίως μέρα ακολούθησαν εκαποντάδες άλλες ιταλικές πόλεις.

Οι μαθητές δεν παίρνουν απλά τη σκυτάλη από τους απολυμένους εκπαιδευτικούς (εχαμέ γράψει σχετικά σε προηγούμενο φύλλο της «Κ»), αλλά κατεβαίνουν μαζί τους στο δρόμο προσθέτοντας τα δικά τους αιτήματα. Καταγγέλλουν την υπουργό Παιδείας Μαριαστέλα Τζελ-

μίνι, ότι πηγαίνει την εκπαιδευτική σφράντα χρόνια πίσω. Το κίνημα αντιτίθεται στη μείωση κατά 8 εκατ. ευρώ του προϋπολογισμού για θέσεις εκπαιδευτικών και βοηθητικού σχολικού προσωπικού, στη μείωση των ετών υποχρεωτικής εκπαίδευσης

(ολοκληρώνουν 14 ετών αντί για 16 που ίσχυε ως τώρα), στις ευνοϊκές ρυθμίσεις της κυβέρνησης για τα ιδιωτικά σχολεία, στην επιστροφή του βαθμού διάγωνής στους ελέγχους. Αντιτίθεται στην καθιέρωση ενός δασκάλου για κάθε τάξη (στην Ιταλία είχε

καθιερωθεί η συνύπαρξη δυο δασκάλων σε κάθε τάξη).

Σε πολλές πόλεις στις προειδόποιησης των μαθητών προστέθηκαν και οι φοιτητικοί σύλλογοι που διαμαρτύρονταν για τη μείωση του αριθμού νεοεισερχόμενων φοιτητών, το πάγωμα των προσλήψεων και τη μείωση της χρηματοδότησης.

Σε 300.000 άτομα συνολικά απαριθμεί η Ενωση Μαθητών τη συμμετοχή στις προειδόποιησης. Οι μαθητές ανανέωνται το ραντεβού τους στους δρόμους για τις 30 Οκτωβρίου, ημερομηνία που έχει ανακοινωθεί από τους απολυμένους εκπαιδευτικούς για συνέχιση των δράσεών τους, ενώ θα κορυφώσουν τις δράσεις τους στις 17 Νοεμβρίου, που έχει οριστεί ως η πογκόσμια ημέρα μαθητικών κινητοποιήσεων.

ΘΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Αρκετοί εκφράζουν την αγανάκτησή τους από τη χυδαία φιλοκυβερνητική προπαγάνδα με την οποία κατακλύζεται η ελληνική κοινωνία από την επαύριο της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ. Μιλούν για πρωτόγνωρα φαινόμενα, όμως σ' αυτό σφάλλουν. Δεν είναι η πρώτη φορά που δεχόμαστε τέτοιο βομβαρδισμό. Ξεχάντε τι έγινε τα πρώτα χρόνια της κυβέρνησης Σημίτη και ιδιαίτερα την περίοδο της προετοιμασίας για την ένταξη στην ΟΝΕ; Ξεχάντε τι έγινε την περίοδο του χρηματιστήριου; Ξεχάντε τι έγινε τα πρώτα χρόνια της κυβέρνησης Καραμανλή, μολονότι τα μεγάλα συγκροτήματα δεν πρόσκεινται στη δεξιά παράταξη;

Οι εποχές αλλάζουν, το περιεχόμενο της προπαγάνδας προσαρμόζεται σ' αυτές, όμως ο φασιστικός χαρακτήρας της παραμένει αμετάβλητος. Η σημερινή εποχή έχει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, που τα καθορίζει η καπιταλιστική κρίση. Η προπαγάνδα της πρώτης κυβερνητικής περιόδου είναι μια ονειρική προπαγάνδα. Κατασκευάζεται μια εικονική πραγματικότητα, με σκοπό να παρουσιαστεί η καινούργια κυβέρνηση σαν κάτι το πρωτοφανές, ώστε να αποσπαστεί τυφλή εμπιστοσύνη προς την πολιτική της.

Πολύς κόσμος τα χαίρει όλ' αυτά, ακούμε να λέγεται με αγανάκτηση. Αν και διαφωνούμε με την κατηγορηματικότητα του αποφθέγματος, δεν θα διαφωνήσουμε ότι αυτή η προπαγάνδα φέρνει αποτελέσματα. Ειδικά αυτόν τον πρώτο καιρό. Θα συμφωνήσουμε ότι ο κόσμος ψιλογουστάρει το παραμύθι. Πότε, όμως; Οταν είναι καθηλωμένος στον καναπέ του, όταν αισθάνεται ανήμπορος να αλλάξει την πραγματικότητα που βιώνει. Τότε αρέσκεται στην εικονική πραγματικότητα των τηλεοπτικών δεκτών, όπως ακριβώς αρέσκεται να παρακολουθεί μια χολιγουντιανή ταινία και να ταυτίζεται με τους πρώτους της.

Για πόσο όμως; Οπως στο σινεμά η επαναφορά στην πραγματικότητα έρχεται με το άναμμα των φώτων, έτσι και στην πολιτική ζωή η επαναφορά στην πραγματικότητα έρχεται αυτόματα. Οπως έλεγε πρό πημερών ένας παλιός αγωνιστής, ο κόσμος πρέπει να δει και κάτι στην τσέπη του για να εμπιστευτεί και να υποστηρίξει μια κυβέρνηση.

Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι τα όποια αποτελέσματα της φασιστικής προπαγάνδας των ημερών. Αυτά θα τα διαλύσει η ίδια η ζωή και σύντομα. Η κυβέρνηση Παπανδρέου θα χάσει τη λάμψη που της δίνουν τα δυνατά φώτα της κυριαρχησης προπαγάνδας, που αποτελεί μονοπώλιο. Το πρόβλημα είναι το «από εκεί και πέρα». Για να θέσουμε το ερώτημα ωμά, το πρόβλημα είναι αν η κοινωνική ζωή θα εξακολουθήσει να κινείται με τον αυτόματο πιλότο των πολιτικών κύκλων.

Κάποιοι το προεξοφλούν. Και τους αρέσει. Ακούμε συριζαίους να λένε: μόλις φθαρεί το ΠΑΣΟΚ, θα φθαρεί και ο δικομματισμός, οπότε η Αριστερά (διπλαδή αυτοί) θα βρεθεί μπροστά σε νέες ευκαιρίες! Περίπου ίδια είναι η στρατηγική και του Περισσού: τιμωρήστε αυτούς, ψηφίστε εμάς. Είτε οι πολιτικοί κύκλοι συνεχίστούν όπως μέχρι τώρα (δικομματισμός-εναλλαγή) είτε διαφοροποιημένα (παραταξιακή πόλωση - συμμαχικές κυβερνήσεις), από κοινωνική άποψη το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο. Ο καπιταλισμός θα συνεχίσει να ζει και να βασιλεύει, χωρίς καν την ανάγκη μιας οριακής κοινωνικής πολιτικής.

Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι να στάσει ο φαύλος πολιτικός κύκλος, αλλά να στάσει η σύνδεσή του με τις κοινωνικές εξελίξεις. Ζητούμενο είναι η θετική δράση για ν' αλλάξει αυτή η κατάσταση. Οχι κλείσιμο σε μικρόκοσμους, λοιπόν, όχι σεκταρισμός και «κινηματική μοναχία», αλλά πλατιά μαζική δουλειά, με επίμονη αποκαλυπτική ζύμωση, που θα αναλύει, θα ενημερώνει, θα εξηγεί, θα προσφέρει ολόπλευρη γνώση, θα βοηθά στη διαμόρφωση συνειδήσεων, αξιοποιώντας την ίδια την πείρα των μαζών.

Π.Γ.

«Πράσινη» καταστολή

«Εφυγαν οι δεξιοί, ήρθαν οι ναζί». Αυτό ήταν το οργισμένο σχόλιο ανθρώπου που εργάζεται στα Εξάρχεια και που αισθάνεται καθημερινά ότι ζει σε μια υπό κατοχή πόλη. Από το βράδυ της Πέμπτης 8 Οκτωβρη, τα Εξάρχεια ζουν υπό αστυνομική κατοχή. Οι ένδοξες μέρες της εποχής Δροσογιάννη ξαναζύνουν με τον εκλεκτό των Αμερικανών, τον παρασημοφρημένο από το FBI M. Χρυσοχοΐδη.

Την Πέμπτη το βράδυ, ορδές όλων των αστυνομικών αποσπασμάτων (ΜΑΤ, ΥΜΕΤ, Δέλτα, Ζήτα, Ασφολίτες) άρχισαν να ζώνουν τα Εξάρχεια. Επιαναν κόσμο στο δρόμο, μπούκαραν στα καφέ και έβγαζαν τους θαμώνες έξω, έβριζαν, χτυπούσαν, έκαναν χειρονομίες. Επικεντρώνονταν ιδιαίτερα στους νέους με αντικομφορμιστική εμφάνιση. Μάζευαν τους νέους και τους ανάγκαζαν να γονατίσουν στο δρόμο με τα χέρια πίσω από το κεφάλι. Τους άφηναν εκεί για ώρα βρίσκονται και κοριδεύονται κι όποιος διαμαρτύρονταν έτρωγε κλοπούσε. Στο τέλος, μάζεψαν περισσότερους από 100 και τους μετέφεραν στη

ΓΑΔΑ δήθεν για εξακρίβωση. Ο Χρυσοχοΐδης εμφανίστηκε με ύφος Σαρκοζί στις τηλεοπτικές οθόνες και απήγγειλε διάγγελμα ενάντια στο... άβατο των Εξαρχείων! Διακήρυξε δε ότι οι αστυνομικές δυνάμεις θα παραμείνουν εκεί για να προστατεύουν την... ασφάλεια των πολιτών. Εφτιαξε, με τη βοήθεια των ΜΜΕ, ένα φανταστικό κίνδυνο για να στείλει το μήνυμα της αστυνομοκρατίας. Τις επόμενες μέρες οι δυνάμεις

που προσπαθεί να στείλει, χωρίζοντας την κοινωνία σε «καλούς» και «κακούς» πρέπει να επιστραφεί στον αποστολέα του.

Στο μεταξύ γιγάντιων διαστάσεων πογκρόμ αναπτύχθηκε στο κέντρο της Αθήνας και ενάντια στους μετανάστες. Πογκρόμ που θύμιζε μέρες Μαρκογιαννάκη. Για να είναι πιο εύληπτο το μήνυμα στους «νοικοκυριούσις»: «Θα σας σώσουμε από τους αντιεξουσιαστές, θα σας σώσουμε και από τους μετανάστες». Από την ανεργία και τη φτώχεια δεν χρειάζεται να να σώσει κανένας.

ΥΓ: Την Πέμπτη είχαμε και την πρώτη εμφάνιση των... σοσιαλιστικών ΜΑΤ ενάντια σε εργαζόμενους. Οι εργάτες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης του Περάματος, που είχαν ζώσει το υπουργείο Εργασίας δέχτηκαν επίθεση με χημικά και γκλομπ, που είχε και έναν τραυματία. Πολύ σύντομα αυτή η εικόνα θα είναι σχεδόν καθημερινή. Το θέμα, όμως, είναι να μην κάθονται οι εργαζόμενοι και οι νέοι να τις τρώνε από τα ένστολα γιαυρούνια, αλλά να οργανώνουν μαχητική αντίσταση. Το έχει δυο άκρες...

Παράσταση για να μην κλείσει ο φάκελος Κούνεβα

Παράσταση στον προϊστάμενο του Πρωτοδικείου Αθηνών πραγματοποίησε την περασμένη Τετάρτη αντιπροσωπεία της ΠΕΚΟΠ, εκπροσώπων του κινήματος αλληλεγγύης στην Κωνσταντίνα Κούνεβα και των συνηγόρων Δ. Βαγιανού και Κ. Παπαδάκη. Η παράσταση έ